

MỘT SỰ TUYỆT ĐỐI

 Cảm ơn anh, Anh Shakarian. Chúng ta hãy cứ đứng trong giấy lát. Tôi tin chắc, trong một cử tọa tầm cỡ này, có nhiều lời thỉnh cầu, những người đau ốm, có nhu cầu, và vì vậy chúng ta hãy cúi đầu một lát để cầu nguyện. Đây là cũng có nhiều lời thỉnh cầu đang đặt ở đây, và những chiếc khăn tay.

2 Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, giờ này chúng con đang đến trong Danh Đức Chúa Jêsus, biết điều này, mà Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ nghe và sẽ đáp lời cầu nguyện của chúng con. Và con cầu xin Ngài thương xót chúng con, tha thứ tội lỗi của chúng con. Và chúng con được dạy, trong Kinh Thánh, rằng, “Ngài tha thứ mọi tội lỗi của chúng con, và chữa lành mọi bệnh tật của chúng con.” Và chúng con cầu nguyện, lạy Cha Thiên thượng, rằng điều này sẽ được thực hiện vào chiều nay, bởi vì chúng con đang cầu xin điều đó trong Danh Đức Chúa Jêsus.

3 Dựa trên những chiếc khăn tay này và những lời thỉnh cầu, chúng con được dạy trong Kinh Thánh, cách mà, “Từ thân thể của Phao-lô được lấy những chiếc khăn tay và tạp dề, và những tà linh ra khỏi dân sự, và họ được chữa lành.” Bây giờ, Ngài vẫn là Chúa Jêsus hôm nay. Và chúng con đứng, trong số đó, cầu xin Ngài ban cho những điều này.

4 Có, không nghi ngờ gì, nhiều lời thỉnh cầu trong tòa nhà ngày hôm nay, của rất nhiều người có nhu cầu trong giờ này. Xin đáp ứng nhu cầu của họ, Chúa ôi, cả về thể chất và thuộc linh, vì chúng con cầu xin điều này trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Được rồi. Cảm ơn anh, người anh em.

5 Cách đây nhiều năm, chúng ta thường hát một bài hát ngắn, “Một Cuộc Nói Chuyện Nhỏ Với Chúa Jêsus Giải Quyết Mọi Việc.” [Băng trống—Bt.]

6 Bây giờ, tôi tin Anh Williams vừa nói có một bữa điểm tâm vào buổi sáng. Và bây giờ, tôi không tin tôi đã từng nghe năm tới sẽ xảy ra ở đâu. [Một anh em nói, “Ngay tại đây.”—Bt.] Ngay—

ngay tại đây một lần nữa. Ngay—ngay tại đây lần nữa. Ồ, cùng nơi đó. Cùng một chỗ, điều đó rất tốt. Vâng. Điều đó rất...

7 Con người nên thờ phượng tại Giê-ru-sa-lem, đó là Tucson, không—không phải ở dưới đây. Thấy không? Bây giờ, anh em đang ở dưới đồi. Giê-ri-cô ở dưới đồi, từ Giê-ru-sa-lem, anh em biết đấy. Vì vậy, đó là Giê-ru-sa-lem ở dưới đó. Thấy không? [Sau đó một anh em nói, “Chúng tôi mong đợi một phép lạ lớn ở đó.”—Bt.] Anh em đã nghe điều đó không?

8 Vì vậy, “Người ta nên thờ phượng Đức Chúa Trời, ở mọi nơi,” Chúa Jêsus phán, anh em biết đấy. “Không phải tại Giê-ru-sa-lem, cũng không phải ở đây hay trên núi này, nhưng thờ phượng Ngài trong Tâm thần và trong Lẽ thật.” Đó là điều chính yếu, “Trong Tâm thần và Lẽ thật.”

9 Bây giờ, tôi, thường thường, khi tôi nói, tôi thật rất chậm chạp. Tôi—tôi đã ngưỡng mộ Anh Velmer Gardner, đêm nọ, có thể đến đây và đưa ra trong hơn mười lăm phút so với tôi có thể đưa ra trong ba giờ đồng hồ. Chao ôi!

10 Tôi—tôi không biết tôi đã từng nói với anh em điều này hay chưa. Khi tôi còn là một—một đứa trẻ, tôi...bố tôi là một người cưỡi ngựa, anh em biết đấy. Và ông thường cưỡi ngựa và làm ngã chúng, đi theo xe ngựa, bắn súng, bắn lừa. Và ông ấy...Tôi nghĩ, anh em biết đấy, khi tôi khoảng mười hai tuổi, tôi nên theo cha tôi. Vì vậy khi họ cày bằng con ngựa già, ở ngoài đó ở Indiana, anh em biết đấy, cho đến khi nó quá mệt đến nỗi không thể di chuyển được. Tôi—tôi muốn gặp bố tôi, khi ông đi vòng quanh với cái cày, anh em biết đấy, ở phía sau cánh đồng. Và tôi đã đi xuống đó nơi họ có một cái máng nước cũ được làm từ một khúc gỗ.

11 Bao nhiêu người đã từng nhìn thấy một trong những máng nước đó? Ôi, nhìn xem những người Kentucky ở đây!

12 Vì vậy, ồ, tôi đã từng có một thời gian quan trọng, đi xuống và thả lông bồm ngựa trong nước, anh em biết đấy, nhìn xem nó xoay tròn, cái mà chúng ta gọi là, “con rắn lông ngựa.” Chúng thì nhỏ bé...Anh em biết đấy, chạm vào nó, rồi nó sẽ di chuyển. Và những con ong...

13 Tôi muốn đưa các em trai của tôi và tất cả, đặt chúng ngồi dưới đó. Và lấy con ngựa cày già, anh em biết đấy, và giật dây cương của nó ra ngay, và lấy yên ngựa của bố, một nắm cỏ gai và đặt nó dưới yên ngựa, và kéo đai ngựa xuống. Tôi—tôi sẽ nhảy lên đó. Con ngựa tội nghiệp, già nua và mệt mỏi, và nó không thể nhấc chân khỏi mặt đất. Nó cứ hí lên, anh em biết đấy. Và tôi xoay chiếc mũ đó. Chao ôi! Tôi nghĩ tôi là một tay đua ngựa.

14 Và tôi nghĩ tất cả các bạn cần tôi ở ngoài đây, ở ngoài Arizona, để tập ngựa của các bạn, các bạn biết đấy. Vì vậy, khoảng mười bảy, mười tám tuổi, tôi rời đi, đi ra đây quanh nơi họ đang có một—một cuộc đua ngựa. Ồ, tôi nghĩ, “Ồi, nếu mình có thể đi vào cuộc đua ngựa đó, mình sẽ tham gia cuộc đua ngựa cho họ. Mình sẽ kiếm được một ít tiền.”

15 Vì vậy, tôi nhớ, người ký mã đầu tiên đã đi ra. Anh ta đang cưỡi trên con được gọi là...Tôi tin họ gọi nó là, “Ngựa bất kham Kansas.” Nó là một con ngựa to lớn, một con ngựa to lớn màu đen cao khoảng mười bảy gang tay. Nó là một con ngựa thật chắc nịch, mạnh mẽ. Tôi nghĩ, “Ồ, nếu người đó có thể cỡi nó, thì mình cũng có thể.” Và người ký sĩ nổi tiếng này đã ra khỏi đó.

16 Và tôi đang ngồi xung quanh trên cái rào súc vật, anh em biết đấy, với bãi rào kín mà tất cả những gã chăn bò dị dạng này, anh em biết đấy. Tôi không hoàn toàn bị biến dạng như họ, nhưng tôi nghĩ tôi là một người cưỡi ngựa giỏi. Vì vậy họ...Tôi đã cỡi con ngựa cày già đó, và tại sao tôi không thể cưỡi con ngựa đó?

17 Vì vậy khi nó ra khỏi đường dốc, ôi, con ngựa đó có thể đặt cả bốn bàn chân vào trong cái bồn rửa. Nó đã lộn nhào và xoay vòng quanh đó, một vài lần. Và yên ngựa đi một đường, và người cưỡi ngựa một nẻo. Và những người giúp đỡ đã lấy con ngựa, và xe cứu thương chở người cưỡi ngựa. Tôi biết đó không phải là con ngựa cày già mà tôi thường cưỡi.

18 Người thông báo đi đến, anh ta nói, “Tôi sẽ cho bất cứ người nào,” nói, “năm mươi đô-la.” Đó là rất nhiều tiền lúc đó. “Năm mươi đô-la, ai có thể cưỡi nó, *rất* nhiều giây trên nó.” Và ông ấy... Tôi—tôi chỉ run rẩy. Ông ấy đến gần tôi và nói, “Bạn có phải là ký sĩ không?”

Tôi nói, “Không, thưa ông.”

¹⁹ Khi lần đầu tiên tôi được cứu và được phong chức, một giáo hội Báp-tít Truyền giáo, tôi thường mang Kinh Thánh đi khắp nơi, anh em biết đấy, và tôi muốn người nào đó hỏi tôi có phải là một thầy giảng không, anh em biết đấy. Nhưng mỗi lần, người nào đó nói, “Anh là thầy giảng à?”

Tôi sẽ nói, “Tất nhiên.”

²⁰ Một ngày nọ tôi đã ở trên St. Louis. Tôi vừa gặp anh em Báp-tít của chúng tôi, và tôi đã ở trên St. Louis. Và tôi đã nghe một người tên là Robert Daugherty. Nhiều người trong các bạn có thể biết anh ấy. Và ông đã ở trong một buổi nhóm trại. Ông là một anh em Ngũ Tuần. Chao ôi! Người đó đã giảng cho đến nỗi mặt mày xanh mét. Và ông—ông—ông chỉ giảng cho đến khi ông ngã xuống. Anh em có thể nghe thấy ông ấy thở, cách đó hai dãy nhà, cũng không có micrô. Và chỉ lấy lại hơi thở của mình, và trở lại, rao giảng.

Kể từ đó, người nào đó nói, “Anh là thầy giảng à?”

²¹ Tôi nói, “Không. Tôi—tôi chỉ cầu nguyện cho người đau.”

²² Những đường lối Báp-tít cũ kỹ, chậm chạp của tôi không nghĩ về điều đó nhanh, vì vậy cứ chịu đựng với tôi, anh em biết đấy. Và anh em biết đó là lời Kinh Thánh, đã nói để “cưu mang kẻ yếu đuối,” vì vậy đó là tôi. Vì vậy tôi biết ơn rằng tất cả các bạn đã cố gắng làm điều đó trong tuần này, và đã làm một công việc thực sự tốt. Mười giờ đêm, khi tôi cho là được ở nhà và đi ngủ, nhưng tôi đang giữ anh em ở ngoài.

²³ Nhưng, thực sự, chiều nay, tôi sẽ cố gắng đi thật nhanh và rời đi ngay. Tôi phải lái xe chiều nay, để trở lại đây vào buổi sáng.

²⁴ Và, vì vậy, tôi—tôi biết ơn sâu sắc anh chị em, đầu vậy. Và nếu tôi không có cơ hội để nói điều này vào lúc nào khác, tôi xin cảm ơn anh chị em, rất nhiều, từng người, tất cả anh chị em mục sư truyền đạo, và anh chị em thương gia Cơ-đốc. Như vậy, thực sự là một niềm vui, được anh em mời tôi, và cho phép tôi đến đây và để đóng góp phần nhỏ bé của tôi với các anh em. Anh Shakarian, Anh Williams, và tất cả những—những người đó. Tôi thực sự biết ơn.

25 Và tại sao anh không nói “a-men” cách đây một lát, Tony, khi tôi nói về Tucson? Tôi thậm chí không nghe thấy anh ấy. Đó là thợ săn giỏi nhất ở Arizona khi tôi ở Indiana, đấy, nhưng đó là sau khi tôi đến Indiana. Thấy hình ảnh của anh ấy trên báo ngày nọ không? Nơi mà...Chúng ta phải thay đổi điều đó, Tony.

26 Vậy bây giờ, hãy nhớ, tối mai, bữa tiệc tại...với Anh Oral Roberts.

27 Và, bây giờ, trước khi chúng ta đến với Lời, tôi—tôi sẽ nói chiều nay về *Sự Đếm Ngược*. Và tôi nghĩ rằng—rằng tôi sẽ vào đây, anh em vẫn đang ngồi ở đây lúc bảy giờ. Ồ, ờ, về những gì khoa học đã có thể làm, và rồi những gì Đức Chúa Trời đã có thể làm, anh em thấy đấy. Và vì vậy chúng ta đang sống trong một thời đại khác hơn chúng ta đã từng sống, cả về thể chất và thuộc linh. Vì vậy chúng ta—chúng ta biết ơn vì những thành tựu của chúng ta trong lãnh vực thuộc linh, giống như khoa học ở trong—trong lãnh vực vật chất của họ, lãnh vực khoa học. Bây giờ chúng ta hãy, nếu các bạn không phiền, một lần nữa...

28 Anh em biết đấy, anh em có thể hát quá nhiều. Tôi hầu như không thấy làm thế nào anh em có thể, nếu anh em hát giống như ban hợp xướng của Anh Outlaw, cách đây một lát, khi tôi đang đứng đó lắng nghe nó, họ hát, “Lên, lên, lên, lên.” Và, nhưng, và một lần nữa, anh em có thể ăn quá nhiều. Anh em có thể uống quá nhiều. Anh em có thể làm việc quá nhiều. Nhưng tôi không nghĩ anh em có thể cầu nguyện quá nhiều. Kinh Thánh nói, “Tôi muốn mọi người cầu nguyện ở mọi nơi, giờ những bàn tay thánh lên.” Thấy không?

Vì vậy chúng ta hãy cúi đầu một lần nữa, chỉ một lát.

29 Lạy Cha Thiên thượng, chúng con—chúng con thích nói chuyện với Ngài. Và con nghĩ về những con người, con yêu mến biết bao, biết rằng họ đang ở trong thành phố, chỉ để bắt tay và nói chuyện với họ. Tất cả chúng con đều có những cảm xúc đó. Và điều đó vĩ đại hơn biết bao vì đặc ân được nói với Ngài, Chúa chúng con và Đấng Cứu Rỗi của chúng con! Và trái tim chúng con đập, được ở trong sự hiện diện của nhau, và rồi điều đó còn nhiều hơn biết bao khi chúng con biết chúng con ở trong sự Hiện diện Thiên liêng của Ngài!

³⁰ Và chúng con biết Ngài ở đây, bởi vì Ngài đã phán, “Bất cứ nơi nào.” Nếu nó ở khắp nơi trên thế giới, hoặc khắp thế giới, hoặc bất cứ nơi nào có thể, “Nơi nào có hai người hay nhiều hơn nhóm nhau lại trong Danh Ta, Ta sẽ ở đó ở giữa họ.” Và chúng con biết rằng lời Kinh Thánh đó không thể sai. Lời hứa đó là Thiêng liêng. Nó đến từ môi miệng của Đấng Cứu Rỗi. Và do đó, có lẽ chúng con... lương tâm của chúng con và của chúng con... Tội lỗi của sự không tin của chúng con đã phân rẽ chúng con, rất xa, đến nỗi chúng con có thể không thể nhận ra Ngài đang ở đây. Nhưng Ngài ở đây thật giống như vậy, vì Ngài giữ lời hứa của Ngài.

³¹ Và bây giờ, Ngài phán, “Nếu họ sẽ cầu xin bất cứ điều gì, như chạm đến một điều, và nó sẽ được ban cho họ.” Và, Cha ôi, điều—điều vĩ đại nhất mà con có thể nghĩ đến, ngay lúc này và dành cho cử tọa này là, xin nuôi chúng con, Chúa ôi, bằng Ma-na thuộc linh đến từ Đức Chúa Trời, từ Thiên đàng. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Nuôi chúng con bằng Lời Ngài. “Lời Ngài là Lẽ thật.” “Và người ta sẽ không sống chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng nhờ mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Và khi chúng con đọc Nó, cầu xin Đức Thánh Linh đem Nó đến với mỗi tấm lòng, và phân chia Nó giữa chúng con ngày hôm nay đúng như chúng con có cần, vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus, Con Ngài. A-men.

³² Bây giờ, như nhiều lần, như tôi đã nói, các mục sư truyền đạo và dân sự, chúng ta lắng nghe nhau giảng. Và chúng ta lấy ra những phân đoạn Kinh Thánh mà mục sư truyền đạo nào đó, hay người nào đó đã nói. Và—và tôi thường xuyên làm điều đó, khi đang đi trên đường. Tôi có một tờ giấy nhỏ, một quyển sách nhỏ, đặt dọc theo... bên cạnh tôi. Và một câu Kinh Thánh sẽ đến trong tâm trí tôi, tôi ghi lại điều đó. Và điều đầu tiên anh em biết... Bây giờ, tất cả anh em đều có tội về điều đó, phải không? Chúng ta làm điều đó. Và rồi, sau một thời gian ngắn, Đức Thánh Linh sẽ làm sống lại điều đó với chúng ta. Và chúng ta có một ý nghĩ khác, rồi tôi chỉ phải tấp vào lề đường và ghi lại một số điều.

³³ Và—và đó là cách, thế thì, khi tôi đến lúc để nói, tôi sẽ quay lại qua những điều đó. Tôi sẽ đi đến suy nghĩ về điều đó, và đi

theo một số tham khảo Kinh Thánh, và sau đó ghi xuống tham khảo Kinh Thánh. Và rồi khi tôi lật lại điều đó, tôi nhớ những gì Kinh Thánh nói, và rồi tôi nói từ đó. Hầu như tất cả chúng ta đều làm theo cách đó.

³⁴ Bây giờ tôi sẽ đọc chỉ khoảng một câu, trong sách Phi-líp lần nữa. Tôi đã đọc từ Phi-líp đêm nọ, qua...tối thứ Tư qua với Anh Shores tại Phúc Âm Ngũ Tuần, khi tôi nói về đề tài *Được Nhận Dạng Với Ngài*. Và bây giờ tôi muốn đọc trong chương 1 của Phi-líp, cho chiều nay, khoảng câu thứ 20. Và bây giờ chúng ta hãy lắng nghe một cách cầu nguyện khi chúng ta đọc.

Theo sự trông đợi chắc chắn của tôi và lòng trông cậy của tôi, rằng việc chi tôi cũng chẳng hổ thẹn, nhưng đó là sự dạn dĩ, mọi sự dạn dĩ,...bao giờ cũng thế, vì vậy bây giờ Đấng Christ cũng sẽ được bày tỏ trong thân thể tôi, cho dù đó là sự sống, hay bằng sự chết.

Vì đối với tôi sống là Đấng Christ, và chết là điều ích lợi.

Ví thử tôi cứ sống trong xác thịt, thì đây là ích lợi cho công khó của tôi: tuy nhiên tôi chẳng biết nên chọn lựa điều chi.

³⁵ Tôi đang suy nghĩ về điều này, và nghĩ tôi sẽ sử dụng một ý nghĩ quen thuộc, chỉ một từ.

³⁶ Anh em nói, “Anh Branham, một từ cho điều này, có lẽ một ngàn người đang ngồi ở đây? Chỉ một từ thôi à?” Ồ, nếu đó là loại từ thích hợp. Hiểu không?

³⁷ Và tôi muốn cố gắng, nếu Đức Thánh Linh, Ngài Đấng soi dẫn chúng ta, để xây dựng một chút, lấy bối cảnh nhỏ xung quanh đề tài của tôi. Tôi muốn gọi nó là: *Một Sự Tuyệt Đối*.

³⁸ *Một Sự Tuyệt Đối*. Bây giờ, tôi đang tra từ điển, để tìm ra. Khi tôi nhìn vào từ ngữ, *được xác định*, tôi đi vào từ ngữ này, *sự tuyệt đối*. Và *sự tuyệt đối*, theo từ điển của Webster, là, nói rằng nó là “hoàn hảo trong chính nó; không giới hạn trong quyền lực; trước hết là một điều tối thượng.”

³⁹ *Một sự tuyệt đối*, nó được sử dụng nhiều lần, đó là “từ cuối cùng,” đó là “a-men.” Anh em nghe người ta nói, “*Một cách tuyệt đối*, chính là thế.” Đó là “điều cuối cùng.” Nó—nó “không giới

hạn.” Thấy không? Điều đó, điều đó lấy “từ đây trở đi.” Có “không có gì khác trong cách của nó.” Đó là—đó là “sự tối cao.” Đó là “một điều tối thượng.” Và điều tối thượng là, khi, chủ yếu là điều tối thượng, bởi vì anh em đã “đạt đến sự cuối cùng.” Đó là “a-men.” Chỉ thế thôi.

40 Bây giờ, bất kỳ, và gắn liền với mọi thành tựu vĩ đại, đã là một sự tuyệt đối. Đối với mỗi người, và mọi điều đã được làm, hay đã làm, đúng hơn là, đã có một sự liên kết tuyệt đối với nó. Phải có điều gì đó, vì đó là trụ cột cuối cùng. Và con người không thể, không có cách nào, đạt được bất cứ điều gì cho đến khi có một nơi nào đó mà họ nhận ra rằng có một sự tuyệt đối.

41 Một lần nọ, trong một—một văn phòng bác sĩ, tôi đang nói chuyện với một bác sĩ. Và ông ấy nói, “Ồ, tôi—tôi nói cho anh biết, Billy.” Nói, “Đúng là—là tôi tin rằng một người có thể có đủ đức tin thích đáng, để anh ấy có thể đi ra khỏi đây và chạm vào cây này và được chữa lành.”

42 Tôi nói, “Nhưng, thưa bác sĩ, làm sao một người có thể đủ đức tin thích hợp để chạm vào cây và được chữa lành? Thấy không? Bởi vì, không có nền tảng cho điều đó. Không có—không có nơi nào anh có thể ràng buộc nó, bởi vì nó—nó không—nó không, theo kinh thánh, một nền tảng.”

43 Nhưng anh em phải có điều gì đó anh em có thể ràng buộc, để biết rằng Đây là nó. Đó là...Nhiều điều nhỏ nhặt có thể dẫn đến nó, nhưng Đó là Lời cuối cùng, điều cuối cùng. Đó là lý do tôi luôn tin vào—vào Lời.

44 Và tôi biết, có lẽ một lời chứng nhỏ đến trong lòng tôi ngay bây giờ, có thể không thích hợp lắm, nhưng tôi—tôi hy vọng rằng điều đó—nó sẽ không gây khó chịu. Và vợ tôi đang ngồi ở đó, và, ồ, nhiều người ở đây, biết rằng điều đó đúng. Có một...

45 Tôi thường đi với một—một—một phụ nữ trẻ mà đã ở...từ nhà thờ Báp-tít ở Milltown, Indiana, mà tôi đã từng làm mục sư. Và người phụ nữ trẻ đã ở trong những buổi nhóm và đã thấy những gì Đức Chúa Trời đã làm. Và, ồ, chúng tôi chỉ là những người bạn, chỉ những người bạn tốt. Và sau đó cả hai chúng tôi...

Cô ấy đã kết hôn với một thanh niên tốt. Và—và rồi, sau đó, tôi đã kết hôn. Và chúng tôi đã không gặp nhau, trong nhiều năm.

46 Cha cô ấy là một người bạn rất thân của tôi. Tên ông ấy là Lee, Marion Lee. Và tôi nhớ, một đêm nọ, một câu Kinh Thánh, ông không thể—ông không thể hiểu được Nó. Ông nói, “Anh Branham, tôi—tôi không nghi ngờ anh. Nhưng,” nói, “anh biết đấy, tôi luôn được dạy *điều này*.” Ông là một—ông là một người Na-xa-ren. Và ông nói, “Tôi—tôi đã được dạy *điều này*. Và tôi thật sự không thể hiểu được Nó.” Và ông là một thợ mộc.

47 Tôi về nhà với ông, một đêm nọ, và ông nói, “Tôi nói với anh. Trong khi Norma và họ đi lên cầu thang,” nói, “chúng ta hãy—chúng ta hãy ăn một chút. Chúng tôi có một ít bánh mì ngô và sữa bơ.” Điều đó thực sự tốt. Và vì vậy chúng tôi...Tôi có thể ăn nó ngay lúc này.

48 Tôi đã không ăn trong khoảng ba tuần ở đây, chỉ một chút, thỉnh thoảng, để tôi có thể hầu việc tốt nhất cho Chúa của tôi.

49 Và bây giờ, chúng tôi có một ly sữa bơ lạnh lớn từ ngôi nhà mùa xuân, và một miếng bánh mì ngô nguội. Và chúng tôi ngồi xuống, và bẻ vụn bánh mì ngô này trong đó, đang ăn. Và ông nói, “Billy, tôi thật sự không hiểu điều anh đang nói về.”

50 Vì vậy, chúng tôi—chúng tôi đi ngủ. Cho đến khoảng, đêm khuya, ông ấy...Chúng tôi đã nói chuyện cho đến khoảng một giờ. Tôi đi ngủ trước ông ấy. Và ông—ông thức dậy, và ông nói, “Tôi—tôi đã mơ thấy tôi đang xây một tòa nhà ở—ở New Albany, và người đó đã để lại cho tôi bản thiết kế. Anh ấy đã đi đến Florida. Và anh ta đã có, trên bản thiết kế này, anh ta đã có một cửa sổ lỗi. Và tôi nói, ‘Người đó không muốn có một cửa sổ lỗi ở ngoài đó,’ vì vậy tôi không lắp nó vào. Và nói, “Khi người đó trở lại, anh ta nói, ‘Tôi sẽ không trả tiền cho anh cho tòa nhà này cho đến khi anh phá bỏ nó và xây lại nó theo bản thiết kế này.’”

51 Tôi nói, “Có một con lạch ở ngay dưới đây. Nó không xa lắm. Vì vậy, anh không muốn phá bỏ điều gì đó ở cuối con đường. Anh có thể không có thời gian.”

Anh ấy nói, “Tôi mặc đồ ngủ có ổn không?”

Tôi nói, “Với tôi nữa, cũng vậy. Đi thôi.” Vì vậy chúng tôi đi xuống.

52 Vì vậy con gái của anh trở nên thật, thật nổi tiếng, và những người cháu của anh, về việc ca hát.

53 Và họ—họ là những Anh Em Liên Hiệp. Con gái của anh ấy đã kết hôn, một mục sư của Hội Anh Em Liên Hiệp, hay con trai của mục sư truyền đạo. Và chàng trai này, anh chàng tốt bụng, anh ta là một người thợ máy làm việc trên thuyền. Và cô gái đang cố gắng sống cho Đấng Christ. Thật có quá nhiều áp lực đối với họ.

54 Họ là những người trẻ rất có tài năng xuất sắc. Một người trong họ, lúc mười bảy tuổi, đang dạy nhạc. Cô ấy đã học chuyên ngành, và cô là một cô gái rất thông minh.

55 Và vì vậy người trẻ này không thể chịu đựng được áp lực vì bị trêu chọc, và họ sẽ nói với cô ấy rằng cô ấy đã lỗi thời, và vãn vãn. Và sau một thời gian ngắn, cô bị suy sụp.

56 Họ—họ đã đưa cô đến, nơi mà họ gọi là, Đức Mẹ Hòa Bình, một cơ sở giáo dục Công giáo ở Louisville, để điều trị sức. Và họ đã cho cô ấy...

57 Tất nhiên, đó là một cơ hội ít thành công. Nếu có một bác sĩ ở đây, tôi hy vọng tôi không xúc phạm quý vị bởi điều đó. Nhưng đôi khi nó làm cho họ tồi tệ hơn bao giờ hết.

58 Và vì vậy cho cô ấy một cách điều trị sức, và nó làm cho cô ấy tồi tệ hơn. Vì vậy họ đã cho cô ấy về nhà. Vài tuần lễ, họ phải mang cô trở lại, và cô thực sự ở trong tình trạng khủng khiếp lúc đó. Vì vậy họ đã giữ cô ấy lại, và cố gắng đưa cô ấy lên đó, trong một thời gian ngắn, và cô ấy trở nên tồi tệ hơn.

59 Và vì vậy ba ngày sau đó, họ sẽ đưa cô ấy đến Madison. Đó là viện tâm thần nơi người ta—người ta đưa họ vào một xà lim, từ đó.

60 Vì vậy người mẹ nói, “Chúng ta không bị thua đâu.” Và chị ấy nói, “Chúng ta sẽ xem liệu chúng ta có thể mời Anh Branham đến và cầu nguyện cho nó không, nếu anh ấy ở nhà.”

61 Vì vậy họ đã gọi lên, và tình cờ là tôi đã ở nhà. Vì vậy anh ấy đến gặp tôi, nói, “Anh Branham, anh sẽ đi qua, cầu nguyện cho cô ấy chứ?”

Tôi nói, “Tất nhiên.”

62 Vì vậy anh ấy đã gọi bác sĩ. Và bác sĩ nói, “Ai đang đến đây?” Vì vậy anh ấy nói với ông ấy đó là tôi. Và ông ấy nói, “Ồ, tôi sẽ nói với anh, đợi đã.” Nói, “Chúng tôi sẽ—chúng tôi sẽ...Anh gọi lại cho tôi, chiều nay.”

63Ồ, anh ấy đã gọi, và tiếp tục cho đến một giờ sáng. Vợ ông cứ nói, “Anh ấy không ở trong nhà.” Sáng hôm sau anh ấy đã gọi. “Ông ấy không ở trong.” Và ngày thứ ba họ sẽ gửi cô gái đi.

64 Vì vậy, tôi—tôi không thích nói điều này, nhưng tôi có một cách để biết. Bác sĩ chỉ đang né tránh vấn đề. Thấy không? Vì vậy lúc đó người cha thực sự lo lắng. Tôi phải rời khỏi ngày hôm sau, để ra đi. Ngày đó là tất cả những gì chúng tôi có.

65 Vì vậy người mẹ và người cha, và hai chị em khác, đến gần, kêu khóc, nói, “Ông ấy, ông ấy chỉ đang né tránh.”

66 Tôi nói, “Chắc chắn rồi. Nhưng tôi nói với anh chị điều gì. Đừng nói tôi là mục sư. Cứ để tôi đi qua như một người bạn, chỉ đi với anh.”

67 Vì vậy chúng tôi đi vào viện. Anh em biết đấy, họ khóa những cánh cửa phía sau anh em, và đưa anh em lên thang máy, rồi khóa thang máy lại. Vì vậy...Và người chị này đã đưa chúng tôi lên.

68 Và chúng tôi vào phòng, và ngồi xuống bên giường. Và ở đó người nữ nhỏ bé xinh đẹp đó, khoảng mười sáu tuổi, đang ngồi ở đó, hoàn toàn không cứu chữa được. Anh...Cô ấy, cứ nhìn chăm chăm. Anh em có thể vẫy tay, và thậm chí cô ấy sẽ không để ý đến điều đó.

69 Và tôi nói với cô ấy, “Ruthie, cô có—cô có nhớ tôi không?” Tôi nói, “Tôi—tôi—tôi là Anh Branham.” Tôi nói, “Cô thường gọi tôi là Anh Bill.” Tôi nói, “Tôi—tôi đã dâng cô cho Đấng Christ, trên cái nôi. Cô không nhớ tôi sao?”

70 Cô ấy chỉ đứng và nhìn.Ồ, một cô gái xinh đẹp; và ba người họ, đó là một bộ ba, ba chị em. Và tôi đã cố gắng thu hút sự chú

ý của cô ấy, và tôi—tôi không thể làm điều đó. Cô ấy đang nhìn chăm chăm. Cô ấy thật sự hết hy vọng.

⁷¹ Và tôi ngồi ở đó. Và tôi...Anh em biết đấy, họ không có trụ trên giường ở những nơi đó, vì giữ cho khỏi bị thương. Và tôi ngồi ngang qua, chân giường. Người mẹ ngồi, phía bên kia của chiếc giường nhỏ, chiếc giường đơn, nhỏ bé này trong căn phòng nhỏ này. Và cô gái đang ngồi trên một cái ghế nhỏ, giống như một cái ghế nhỏ được xây trong tường. Và người chị đang đứng lên, và người cha đang đứng bên cạnh cô gái.

⁷² Và người mẹ đang đứng đó, và những giọt nước mắt chảy dài trên má chị. Chị ấy nói, “Anh thấy không, Billy? Điều gì—chúng ta có thể làm gì?”

Tôi nói, “Ồ, nghe đây, Norma. Đấng Christ vẫn là Đấng Christ.” Hiểu không?

⁷³ Chị ấy nói, “Đây là cơ hội cuối cùng của chúng ta.” Nói, “Nếu họ đưa cô ấy lên đó, anh biết điều gì sẽ xảy ra.” Nói, “Tôi đoán, chúng tôi sẽ không bao giờ gặp cô ấy, lần nữa. Và nếu chúng ta làm vậy, anh biết cách, sự—sự đối xử mà họ có ở đó.”

⁷⁴ Và tôi nói, “Ồ, Norma, chúng ta đừng quá phẫn khích.” Tôi nói, “Chúng ta chỉ—chỉ đợi một vài phút.” Và rồi, ngay khi tôi nói điều đó, cô gái đứng trước tôi, trong một khải tượng, bình thường khỏe mạnh, đang mỉm cười. Và cô ấy đang nhìn về phía một người đàn ông trẻ tuổi. Và tôi nhìn vào chàng trai trẻ.

⁷⁵ Tôi nhìn lại. Khải tượng đã rời khỏi tôi. Tôi nói, “Norma, cô ấy có bạn trai không, hầu như cao và tóc đen phải không?”

“Vâng.”

Tôi nói, “Anh ấy có làm điều gì đó với họ trong việc ca hát không?”

Nói, “Vâng. Đúng vậy.”

⁷⁶ Tôi nói, “Chị đừng lo. Tôi có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Cô ấy đang thoát khỏi điều đó.”

⁷⁷ Norma đưa tay và ôm lấy đầu gối tôi, nhìn lên chồng mình, nói, “Anh yêu quý, điều đó không bao giờ sai.” Nói, “Nó không bao giờ sai.”

78 Cô gái không hề thay đổi một chút nào. Tôi nói, “Được rồi, Norma. Chị biết rằng tôi sẽ không nói với chị điều đó bây giờ trừ khi tôi đã nhìn thấy nó. Và Đức Chúa Trời không thể nói dối.” Hiểu không? Tôi đi ra khỏi bệnh viện và lên xe hơi của chính mình. Họ đã ở lại.

79 Và khoảng hai giờ sau đó, điện thoại vừa đổ chuông, khi tôi đi lên từ nhà Ông Wood, ở dưới. Và đó là cha của cô ấy. Anh ấy đang nghe điện thoại. Anh ấy nói, “Anh Branham, tôi có điều muốn nói với anh.” Nói, “Anh đã không đi được hai mươi phút, cho đến khi cô ấy tỉnh lại, bình thường. Và cô ấy đã được kiểm tra bởi toàn bộ nhân viên bác sĩ. Chúng tôi sẽ đưa cô ấy về nhà vào buổi sáng.”

80 Và bây giờ, hãy xem, bây giờ cô ấy hát tại đền tạm bây giờ. Bây giờ, có những người đàn ông và phụ nữ ở đây, từ—từ Jeffersonville ở đó, mà biết câu chuyện đó là thật. Nếu anh em ở đây chiều nay, hãy giơ tay lên, bao nhiêu người biết câu chuyện đó? Vâng. Thấy không? Tất cả xung quanh, mà biết rằng nó đúng, hoàn toàn đúng.

81 Vậy thì, đó là gì? Quý cô nhỏ bé đó đã sử dụng khái tượng đó như một—như một sự tuyệt đối, một sự tối thượng. Thấy không?

82 Anh em đã có, trong mọi thứ, anh em phải có nơi nào đó anh em có thể trói buộc. Và tôi luôn luôn sử dụng Lời Đức Chúa Trời, bởi vì không có cột trụ nào khác mà tôi biết, vĩ đại như thế, bởi vì “Cả trời và đất sẽ qua đi,” Chúa Jê-sus phán, “nhưng Lời Ta sẽ không bao giờ sai.” Thật là một cột trụ!

83 Bây giờ, Phao-lô có một đời sống lấy Đấng Christ làm trung tâm. Ngài...Đó là, Đấng Christ, là sự tuyệt đối của Phao-lô.

84 Ông đã có—ông đã là một giáo sư vĩ đại, Phao-lô đã là. Ông đã được dạy dỗ dưới thời Ga-ma-li-ên. Và ông là một giáo sư vĩ đại, của ông, dưới giáo phái của nền tảng Pha-ri-si của ông. Và ông đã được dạy dỗ, học hành, và ông có một nền tảng tuyệt vời.

85 Tôi nghĩ, khi ông đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, và đi xuống xứ Ê-díp-tô trong ba năm, Tôi nghĩ đó phải là nơi ông đã lấy lời Kinh Thánh và so sánh Nó với sự mặc khải mà ông đã có, để xem thử Nó có đúng không. Và anh em biết quyển sách vĩ đại, nổi

tiếng, về Hê-bơ-rơ, không ai khác có thể đã viết nó ngoài Phao-lô, bởi vì ông biết cách, những hình bóng đó và những hình bóng khác. Thật là một bài học tuyệt vời!

⁸⁶ Và bây giờ, Phao-lô đã gặp Chúa Jêsus một ngày nọ. Đã gặp... Đã gặp Ngài, mặt đối mặt, trên đường Đa-mách khi ông đang đi xuống bắt bớ những Cơ-đốc nhân.

⁸⁷ Một—một kẻ bắt nạt lớn đưa ra những lời đe dọa lớn, và làm những điều chống lại Hội thánh của Đức Chúa Trời, tàn phá Nó, thậm chí bắt bớ Nó cho đến chết. Và một ngày nọ trên con đường đi xuống...

⁸⁸ Lý do ông có đời sống lấy Đấng Christ làm trung tâm là bởi vì ông, cách cá nhân, bây giờ đặt sự dạy dỗ của mình qua một bên, ông đã gặp Đấng Christ cách cá nhân.

⁸⁹ Và đó là cách duy nhất mà anh em từng biết Ngài, là gặp Ngài. Thấy không? Vậy thì, “Biết Ngài là Sự Sống,” thậm chí không biết Lời Ngài, tốt như Nó có thể được. Tuy nhiên, anh em phải biết Ngài. “Biết Ngài là Sự Sống.”

⁹⁰ Và Phao-lô chưa có kinh nghiệm này. Và ông nói, một chỗ ở đây, “Đời sống mà tôi đang sống bây giờ...” Cho thấy rằng ông đã sống một đời sống khác, một thời. Cuộc đời của ông đã được thay đổi.

⁹¹ Và khi đời sống của anh em được thay đổi, nó khiến anh em làm những điều mà bình thường anh em sẽ không làm. Và, nó khiến anh em nói những điều mà bình thường anh em sẽ không nói, một người có đời sống lấy Đấng Christ làm trung tâm.

⁹² Tại sao, Phao-lô đứng ngay giữa dân sự, những người Do Thái đó, và vân vân. Ông đã...một chút sợ hãi về ông. Ông biết Đấng mà ông đã tin. Và ông—ông đã có một—một cuộc sống mà ông sẽ không làm điều đó, nếu ông đã không tìm thấy điều gì đó chân thật và đã neo chắc ông.

⁹³ Tôi nghĩ, bất cứ Cơ-đốc nhân nào cũng nên như vậy, mọi người tin. Anh em không bao giờ nên...tôi nghĩ, đặc biệt, các mục sư truyền đạo không bao giờ nên cố gắng bước vào bụi giăng cho đến khi họ gặp Đức Chúa Trời trên những bãi cát thiêng liêng đó nơi không có triết gia nào có thể giải thích Nó. Anh em đã gặp

Đức Chúa Trời, và anh em biết điều đó, và không có gì có thể che giấu Nó khỏi anh em.

⁹⁴ Bây giờ, chúng ta có những lúc mà chúng ta có sự yên tâm vĩ đại, và không có gì chống lại điều đó. Điều đó ổn thôi. Nhưng, tất cả điều đó diễn ra tốt đẹp. Nhưng anh em, một cách cá nhân, phải gặp Đức Chúa Trời, đến một chỗ mà không ai có thể bóp méo bất kỳ lời Kinh Thánh nào. Anh em đã ở đó. Anh, anh em là người đã gặp Ngài. Anh em đã có kinh nghiệm về điều đó. Anh em biết Ngài. Thấy không?

⁹⁵ Tôi nghĩ, đặc biệt, mọi mục sư truyền đạo, và mọi tín hữu, nên—nên nhận lấy nơi này, địa vị này, để gặp trước tiên Đấng Christ, cách cá nhân. Và nó khiến anh em làm những điều, như—như tôi đã nói, mà bình thường anh em sẽ không làm. Nó khiến anh em nói những điều mà bình thường anh em sẽ không nói. Tuy nhiên, Nó là điều gì đó mà anh em tập trung vào, hoặc bị ràng buộc với. Đó là điều gì đó mà anh em biết, giống như Phao-lô, rằng anh em—anh em đã gặp điều gì đó khác với điều mà anh em đã từng thấy trong đời. Thấy không?

⁹⁶ Nó giống như một con tàu. Thấy không? Một con tàu có—có một sự tuyệt đối, và sự tuyệt đối của con tàu đó là cái neo.

⁹⁷ Bây giờ, khi con tàu đó đang ở trong dòng nước, nơi có thể dễ dàng bị ném vào một tảng đá, hay—hay nổ tung; hoặc chạm đất, nơi mà—nước không đủ sâu; và những cơn gió lớn, đang đến gần, sẽ đánh úp con tàu, lật úp nó.

⁹⁸ Nó phải có nước đủ sâu để làm nổi nó, nếu không những con sóng sẽ lật nó. Và—và một con tàu với cái neo, những tấn kim—kim loại to lớn, vĩ đại đó mà nó rơi ra, bằng thép. Và nó rơi xuống, đi xuống, cho đến khi chạm vào dưới đáy của đại dương, nơi nào đó trên đỉnh núi. Và cái neo vĩ đại đó kéo, khi những con sóng làm rung chuyển con tàu, cho đến khi nó đâm những ngọn giáo to lớn của nó vào một tảng đá. Và, ở đó, con tàu có một sự tuyệt đối. Nó được neo. Những con sóng có thể quăng nó đi, nhưng, vẫn, con tàu đó vẫn có thể đứng yên một cách hoàn hảo, nơi nó neo đậu, bởi vì nó là sự tuyệt đối với nó.

⁹⁹ Và nếu Đấng Christ là Sự Tuyệt Đối của anh em, anh em bị

ràng buộc với Ngài theo cách đó, cho dù người nào nói gì đi nữa, sự bắt bớ trở nên gay gắt như thế nào, cơn bão dường như tồi tệ như thế nào, cách—cách nó trông không thể xảy ra như thế nào. Nếu điều gì đó đã xảy ra trong anh em, mà, Đấng Christ trở thành sự Tuyệt đối của anh em, hay bất cứ lời hứa nào trong Kinh Thánh trở thành sự tuyệt đối của anh em. Nếu bạn bị đau, và—và bạn đang cầu nguyện cho sự chữa lành, và điều gì đó xảy ra với điều đó, đập vào lời hứa đó trong Kinh Thánh, “Tôi đã có nó,” không có gì sẽ ngăn cản bạn khỏi Nó.

¹⁰⁰ Anh em còn nhớ câu chuyện cách đây vài phút, về người nữ nhỏ bé này không? Khải tượng đó là sự tuyệt đối của chị. Chị biết điều đó chưa bao giờ sai, vì vậy nó là sự tuyệt đối của chị. Nếu chị có thể khiến Đức Chúa Trời phán lại và nói “Nó đã chấm dứt,” cho dù bác sĩ có nói gì đi nữa, thì đó là một sự tuyệt đối. Nó hoàn toàn bị neo ở đó.

¹⁰¹ Và một người nam hay một người nữ, chỉ trong triết học hay gia nhập giáo hội, hay điều gì đó giống như thế, anh chị em chưa được neo đậu. Anh chị em, anh chị em sẽ mang thư của mình từ giáo hội này đến giáo hội khác, từ nơi này đến nơi khác. Nhưng nếu anh em chỉ nhận lấy Sự Tuyệt đối thực sự, Đấng Christ, neo chính mình trong Điều đó. Đừng quan trọng điều gì đến hay đi, anh chị em vẫn được neo đậu.

¹⁰² Và những gì Cơ-đốc nhân cần ngày hôm nay, trong thời đại nguyên tử này, và thời đại không rõ ràng này, anh em cần điều gì đó ngoài chỉ một kinh nghiệm về việc gia nhập giáo hội. Anh em cần một cái neo, một sự tuyệt đối, mà anh em biết. Bởi vì, các giáo hội sẽ thất bại, và dân sự sẽ thất bại. Nhưng Đấng Christ không thể sai. Ngài, Ngài là—Ngài là Đấng Tuyệt Đối đối với người tin. Và nếu Đấng Christ là Sự Tuyệt Đối của bạn, bạn được ràng buộc với Ngài. Và nếu Ngài là Đấng Tuyệt Đối của bạn, và bạn bị ràng buộc với Ngài, thì bạn bị ràng buộc với Lời.

¹⁰³ Bây giờ, bây giờ, Điều này cho biết chúng ta có sự tuyệt đối đúng hay không. Thấy không?

¹⁰⁴ Nếu anh em có thể đọc trong Kinh Thánh điều gì đó mà Đấng Christ đã định trước hoặc ủy thác cho chúng ta làm, và bởi vì sự vắn vẹo nào đó, nếu người nào đó nói với anh em Điều đó dành

cho các môn đồ hay người nào khác, và rồi anh em không nắm giữ Điều đó, thì Đấng Christ không phải là Sự Tuyệt đối của anh em. Người đó đã dẫn dắt anh em ra khỏi Đường lối là sự tuyệt đối của anh em.

¹⁰⁵ Nhưng nếu Lời đó, Đấng Christ, vẫn nắm giữ, đấy, thì Ngài là Sự Tuyệt Đối của anh em. Chúng ta không được để bất cứ điều gì khuấy động chúng ta ra khỏi đường lối của Lời. Thấy không?

¹⁰⁶ Một số người trong số họ, ngày nay, nó sẽ trở nên nhiều hơn bao giờ hết, khi thời gian trôi qua, rằng chúng ta sẽ thấy nhiều người với điều này, như Chúa Jêsus đã phán, “Hình thức của sự tin kính.” Và nó chỉ là một—một hình thức đang đến. Chúng ta đã có điều đó trong những người Giám Lý và Báp-tít, và vân vân, trong nhiều năm, và bây giờ nó đã len lỏi vào trong những người Ngũ Tuần. Và nhỏ bé...

¹⁰⁷ Khi Đức Chúa Trời ban cho một người Đức Thánh Linh, Ngài đặt mặt người đó hướng về phía Đồi Sọ, và Lời trước mặt người đó.

¹⁰⁸ Bây giờ, những rễ nhỏ sẽ mọc lên từ xa lộ đó, đi vào và quấn quanh và quanh cây đó, và anh em nghĩ nó rất vô tội. Nhưng, điều đầu tiên anh em biết, nó nắm giữ anh em cho đến khi nó kéo anh em đi sai đường, làm cho anh em dựa sai đường.

¹⁰⁹ Và những triết lý và những điều như vậy đã đi vào giữa chúng ta, cho đến khi nó bắt đầu kéo chúng ta về phía thế gian. Anh em lấy Gươm hai lưỡi sắc bén của Đức Chúa Trời và cắt đứt mọi thứ, và ở lại ngay trên Lời đó, bởi vì Đó là Đấng Tối Thượng. Đó là sự Tuyệt đối, đối với mọi người tin.

¹¹⁰ Và nếu một người nam hay người nữ được đầy dẫy Đức Thánh Linh, tấm lòng của anh em bên trong anh em sẽ nhấn mạnh mọi lời hứa của Đức Chúa Trời với một tiếng “a-men.” Đúng vậy.

¹¹¹ Bây giờ, khi người nào đó nói với anh em, “Những ngày của phép lạ đã qua rồi. Không có chuyện như sự chữa lành Thiêng liêng. Phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh dành cho thời đại khác.”

112 Và rồi anh em lật ra trong Kinh Thánh và đọc chỗ Phi-e-rơ đã nói, vào Ngày lễ Ngũ tuần, khi tất cả họ đều tan vỡ trong lòng. Và họ nói với ông, “Hỡi các người và các anh em, chúng ta sẽ làm gì? Chúng ta có thể làm gì để được cứu?”

113 Bây giờ, nếu sự gia nhập giáo hội sẽ là những gì ông đã nói, ông sẽ nói, “Anh em phải tìm thấy thân—thân thể và—và gia nhập giáo hội.”Ồ, anh em thấy đấy, đã có như vậy...đã không có chuyện như vậy trong thời đó.

114 Vì vậy ông cho họ đơn thuốc chính xác về những gì nó cần. Ông bảo với họ những gì họ phải làm, và nó sẽ đi xa như thế nào. Ông nói, “Hãy hối cải, mỗi người trong các ngươi, hãy chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội, và các ngươi sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh. Vì lời hứa dành cho các ngươi, và cho con cái các ngươi, và cho họ là những người ở xa, thậm chí bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.”

115 Thế thì nó xa bao nhiêu? Chúa Jêsus phán, trong Mác 16, “Hãy đi khắp thế gian và giảng Phúc âm cho mọi người. Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.” Thấy không? Bao xa? “Tất cả thế gian, cho mọi người,” Phúc âm là vậy. “Và những dấu hiệu này sẽ theo sau mỗi người tin: như Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ; nói tiếng lạ; hoặc bắt rắn hoặc uống những thứ chết người, nó sẽ không làm hại họ; đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.”

116 Bây giờ, anh em thấy, anh em phải có được sự tuyệt đối đó, rằng điều gì đó có thật, mà xác nhận anh chị em với Đấng Christ và Lời Ngài. Vâng. Lời là Đấng Christ. Và anh chị em phải chắc chắn rằng anh chị em có thể nói “a-men” với Lời đó, nếu không sự tuyệt đối của anh chị em là sai.

117 Anh em đã có nó được xây dựng dựa trên tín điều nào đó. Anh em nói, “Ồ, tôi tin Đấng Christ, nhưng tôi không tin Thứ đó. Tôi—tôi tin Đấng Christ, nhưng tôi không tin *Điều này*.” Thế thì sự tuyệt đối của bạn là sai. Sự tuyệt đối của anh em là trong tín điều nào đó, và không phải trong Đấng Christ, bởi vì Đấng Christ là Lời.

Ngài cũng giống như ngôi sao bắc đẩu, Ngài là, đối với một người bị lạc đường.

118 Bây giờ, tôi đi săn khắp thế giới. Và tôi đã ở trong—trong đồng vắng. Và đôi khi, một trong những điều tốt nhất...Nếu anh em có thể nhìn lên và anh em biết hướng của ngôi sao bắc đẩu, nó dẫn đường cho anh em. Và một—một—một người trên biển, và khi anh ta—anh ta bị lạc đường, nếu anh ta chỉ có thể tìm thấy ngôi sao bắc đẩu, người đó có thể tự định hướng theo cách mình đang đi. Bây giờ, đó là khi anh ta bị lạc đường, anh ta tìm kiếm ngôi sao bắc đẩu. Bây giờ, những ngôi sao khác dịch chuyển, nhưng ngôi sao bắc đẩu đó nằm ngay trung tâm trái đất. Cho dù trái đất đang quay ở đâu, ngôi sao bắc đẩu đó vẫn y nguyên. Nó hướng về phía bắc. Đó là ngôi sao thật duy nhất, tôi hiểu, mà chúng ta có, là ngôi sao cực bắc đó. Bây giờ, nó—nó cho bạn sự chỉ dẫn của bạn.

119 Và đó là những gì Đấng Christ dành cho anh em. Nếu anh em muốn lên Thiên đàng, nếu anh em muốn được cứu, nếu anh em muốn được đầy dẫy Thánh Linh, nếu anh em muốn giống như Đấng Christ, Đấng Christ là Sao Bắc Cực của bạn. Nếu anh em bị hư mất, đừng cố chấp nhận một tín điều. Ngài là Sao Bắc Cực của anh em. Ngài là Đường lối của anh em. Ngài là sự Chỉ dẫn của anh em.

120 Thế thì, nếu anh em—nếu anh em lấy Ngài làm Sao Bắc Cực của mình, thì điều đó hoàn toàn đặt Đức Thánh Linh vào La Bàn của anh em. A-men. Đức Thánh Linh là La Bàn của bạn, và La Bàn sẽ chỉ hướng về Sao Bắc Cực. Và nếu anh em đã có phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, nó chỉ có thể chỉ về Đấng Christ, và Đấng Christ là Lời. Đó là cách để tìm thấy con đường trở lại của mình. Thấy không?

121 Anh em không thể nhìn lên *đây* và nói, “Ngôi sao *này* đang chiếu sáng. Ngôi sao *này* chiếu sáng ở đây.” Và sau khi nó ở một nơi nào khác. Thấy không? Anh em phải đến nơi nào đó mà nó được thiết lập hoàn toàn.

122 Bây giờ, Đấng Christ là Sao Bắc Cực, và La Bàn luôn luôn hướng về phía đó. Và nếu anh em thực sự được cứu, thực sự, cách duy nhất anh em có thể được cứu là qua Đấng Christ. Và

Đức Thánh Linh, là La Bàn của anh em, sẽ hướng dẫn anh em ngay thẳng đến với Lời. Hiểu tôi muốn nói gì không? Bây giờ, điều đó thật tuyệt vời! Và Lời và Đấng Christ là Một. Cả hai đều giống nhau, tự nó giống nhau. “Ban đầu,” Thánh Giảng 1, “đã có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Nếu Ngài là Sao Bắc Cực của anh em, thì Ngài trở thành Sự Tuyệt Đối của anh em.

¹²³ Đây là một chặng đường dài, những gì tôi muốn nói. Nhưng anh em sẽ hiểu điều đó, có lẽ, những gì tôi đang cố gắng nói với anh em.

¹²⁴ Phải có một sự tuyệt đối trong đời sống của anh em. Anh em phải có nó ở đâu đó, và mỗi người trong anh em đã có một. Anh em không thể tiếp tục mà không có một. Anh em phải có một sự tuyệt đối.

¹²⁵ Đã có lúc mà khi một—một người nữ, lời nói của—của cô ấy về phép tắc ăn uống, đó là sự tuyệt đối ở nước Mỹ. Tôi nghĩ tên cô ấy là Emily Post, nếu tôi không nhầm. Và bất cứ điều gì cô ấy nói về phép tắc ăn uống, nếu cô ấy nói anh em nên ăn với...ăn đậu của anh em bằng một—bằng một con dao, điều đó, đó là—chính là điều đó. Chính là điều đó. Và tại sao? Và nếu cô ấy nói ăn con gà, anh em cứ cầm nó lên trong—trong tay mình và ăn nó, cho dù người nào nhìn vào anh em thế nào đi nữa, anh em vẫn ở trong đường lối chính xác, đấy, bởi vì đó là sự tuyệt đối. Cô là người tuyệt đối về cách cư xử trên bàn. Đúng vậy. Bất cứ điều gì người phụ nữ đó nói, chính là như vậy.

¹²⁶ Có một thời gian khi, nước Đức, khi Adolf Hitler là một người tuyệt đối ở nước Đức. Cho dù người nào nói gì đi nữa, Hitler là lời cuối cùng. Những gì Hitler đã nói, nó phải được thực hiện. Đó là cách làm của ông. Và cho dù bao nhiêu người còn lại trong họ nghĩ gì về điều đó, Hitler là lời cuối cùng. Ông là sự tuyệt đối.

Đã có lúc khi Mussolini là sự tuyệt đối của Rô-ma.

¹²⁷ Đã có một thời khi Pha-ra-ôn là người tuyệt đối của Ai Cập. Bất cứ điều gì Pha-ra-ôn đã nói, phải được thực hiện.

¹²⁸ Nhưng, anh em thấy, tất cả những điều đó là loại sai lầm về sự tuyệt đối thực sự. Họ đã thất bại, mỗi người trong số họ. Đúng

ở Ai Cập, cách đây không lâu, tôi đã nghĩ về thời gian mà các Pha-ra-ôn ngự trên ngai vàng của họ. Và, anh em biết đấy, anh em phải đào sâu xuống hai mươi bộ trong lòng đất để tìm thấy ngai vàng của họ ở đâu. Thấy không? Ồ, thật sẽ là một sự tuyệt đối làm sao! Nó đã hư mất và biến mất. Và những người mà dựa trên loại sự tuyệt đối đó, họ bị hư mất với nó, và đã chết. Tại sao? Nó là do con người tạo ra, và bất cứ thứ gì do con người tạo ra sẽ bị hư mất với con người.

¹²⁹ Nhưng có một sự tuyệt đối không thể hư mất. Đó là Lời Đòi đòi của Đức Chúa Trời. Nó có thể không bao giờ hư mất. Anh em phải ở lại với Nó.

¹³⁰ Bây giờ, bây giờ, chúng ta nhận ra rằng—rằng chúng ta có một sự tuyệt đối ở đây. Chúng ta đi ra đây và có một phiên tòa. Và anh em gặp rắc rối ở ngoài đây, và anh em có một phiên tòa ở đây trong thành phố. Họ có thể đưa nó qua các tòa án khác, và vân vân. Cuối cùng nó có thể đến với Tòa án Tối cao. Nhưng quyết định của Tòa án Tối cao là sự tuyệt đối. Đó là sự kết thúc của những phiên tòa. Đó là tất cả những gì bạn có thể đi xa hơn. Đó là tòa án cuối cùng, là Tòa án Tối cao, và đó là sự tuyệt đối.

¹³¹ Vậy thì, đôi khi chúng ta không đồng ý với họ, và—và, hoặc không thích những quyết định của họ. Nhưng, cũng giống như vậy, đó là sự tuyệt đối, bởi vì quốc gia bị ràng buộc với nó, đấy, những gì Tòa án Tối cao nói. Cho dù tôi có nói họ sai đi nữa; điều đó không làm cho nó sai. Ở đất nước này, họ đúng. Bất kể quyết định của họ là gì, nó đúng. Một sự tuyệt đối, chúng ta phải có nó. Nếu không có, ở đâu đó, một phiên tòa sẽ không bao giờ kết thúc. Nhưng phải có nơi nào đó mà phiên tòa đó đáp ứng sự kết thúc của nó, và đó là tại Tòa án Tối cao. Bất cứ ai cũng biết điều đó. Nó đã hoàn tất khi nó đi qua Tòa án Tối cao. Họ đưa ra quyết định, thế là xong. Chỉ thế thôi. Không có nơi nào khác anh em có thể đi vì đó là tòa án cao nhất của họ. Có một...Phải có một sự tuyệt đối, phải có một sự tuyệt đối trước tòa án.

¹³² Chúng ta phải có sự tuyệt đối trong trò chơi bóng. Anh em có biết điều đó không? Một trận bóng không thể hoạt động tốt mà không có sự tuyệt đối, và đó là trọng tài. Bây giờ, đôi khi chúng ta—chúng ta không thích những quyết định của ông, nhưng nó

là—nó là—nó là tuyệt đối. Ông là sự tuyệt đối, dù sao đi nữa. Nếu...Cho dù, nếu chúng ta muốn nói, và những người khác nói, rằng—rằng đó là một cú đập, hay đó là một quả bóng; và ông ấy nói đó là một cú đánh trượt, đó là những gì nó xảy ra. Đừng tranh cãi với ông ấy. Ông ấy ở đó. Ông ấy là sự tuyệt đối trong trò chơi bóng đó. Bởi vì, nếu ông ấy nói, “Đánh trượt,” anh em có thể làm âm ĩ lên, anh em có thể ném cái mũ của mình ra ngoài đó, và phản đối nó, nhưng đó là một cú đánh trượt, dù sao đi nữa. Amen. Bây giờ chúng ta hãy suy nghĩ một chút. Điều gì xảy ra nếu không có trọng tài trong trò chơi? Nó sẽ là loại âm ĩ gì? Tất cả sẽ là sự hỗn loạn. Anh—anh em không thể chơi trò chơi mà không có sự tuyệt đối trong nó. Các trò chơi phải có một sự tuyệt đối.

133 Và nếu các trò chơi phải có một sự tuyệt đối, còn cuộc sống thì sao? Nó phải có một nơi yên nghỉ. Và mọi người phàm ở đây, chiều nay, đã có sự tuyệt đối của anh em ở đâu đó, điều tối thượng của anh em, đó là lời cuối cùng.

134 Để ý, sẽ có sự ồn ào và mọi thứ ở trò chơi bóng này. Tất cả sẽ kết thúc trong sự hỗn loạn.

135 Anh em biết đấy, đèn đỏ là một sự tuyệt đối đối với giao thông. Nhưng nếu đèn đỏ không hoạt động thì sao? Điều gì xảy ra nếu đèn đỏ tắt khi bạn đến đó? Một người nói, “Tôi—tôi—tôi đến đây trước tiên.” Người khác nói, “Tôi đang vội đi làm.” Nói về sự tắc nghẽn giao thông!

136 Đó là về những gì có vấn đề với các giáo hội của chúng ta và các thứ. Thật là một sự tắc nghẽn! Đèn đỏ phải được tắt, ở đâu đó.

137 Ồ, sự ồn ào và tranh cãi, ồ, anh em sẽ không bao giờ giải quyết được điều đó. Phải có điều gì đó ở đó, để nói, “*Anh* hãy đi, và *anh* chờ đợi,” và vân vân, nếu không thì tất cả chúng ta sẽ rối tung lên.

138 Ồ, bây giờ, trong niềm tin của chúng ta, trong sáu trăm giáo phái khác nhau của chúng ta, vâng, tôi nghĩ bây giờ có chín trăm người, của—của các tổ chức khác nhau, phải có một sự tuyệt đối ở đâu đó. Nếu Công giáo đúng, thì Tin Lành sai. Nếu Giám Lý đúng, thì Báp-tít sai. Nếu Ngũ Tuần đúng, thì những người còn

lại của họ là sai. Và—và phải có điều gì đó ở đâu đó. Và làm thế nào anh em sẽ đặt nền tảng cho nó, nếu anh em không nhận lấy sự Tuyệt đối của Đức Chúa Trời? Đó là Đấng Christ.

¹³⁹ Và Chúa Jêsus đã phán, trong Giăng 14:12, “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Đó là một sự thật tuyệt đối mà Đấng Christ đã hứa điều đó. Đó là Lời Ngài. Chúng ta phải tin điều đó. Nói, “Ngài...”

¹⁴⁰ Trong Thánh Giăng, chương thứ 5, câu thứ 24, “Kẻ nào nghe Lời Ta, Lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta đến thì có Sự sống đời đời, và sẽ không đến trong sự Phán xét, nhưng đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống.” Đó là sự tuyệt đối. Chính là điều đó. Bây giờ, không phải người mà làm bộ tin, nhưng, “Kẻ nào tin.” Thấy không?

¹⁴¹ Bây giờ, chúng ta phải có một sự tuyệt đối, và Ngài là Sự Tuyệt đối đó. Và Ngài và Lời Ngài giống nhau. Chúng ta không thể phân rẽ họ. Vâng.

¹⁴² Nếu đèn đỏ bị tắt, chúng ta sẽ bị tắc nghẽn giao thông, ò, chao ôi, một điều tồi tệ, cũng vậy. Phải có một sự tuyệt đối.

¹⁴³ Và vì vậy, anh em biết đấy, ngày hôm nay, mặc dầu vậy, rắc rối của nó là, là những gì chúng ta đã có trong sự tắc nghẽn giao thông lớn này. Nó hầu như là một cách thô lỗ để diễn đạt điều đó, nhưng anh em biết tôi đang cố gắng nói gì.

¹⁴⁴ Để ý. Lý do chúng ta phải vào đó là bởi vì mỗi người trong chúng ta tạo nên sự tuyệt đối của chính mình. Thấy không? Chúng ta có sự tuyệt đối của riêng mình. Mỗi giáo hội có sự tuyệt đối của nó. Mỗi nhóm có sự tuyệt đối riêng của nó. Và họ nói, mỗi người trong họ, nói, “Chúng ta là Lẽ thật, là con đường. Chúng ta có tất cả Nó. Anh em không có liên quan gì với Nó. Anh em ở trong thiểu số. Chúng tôi, chúng tôi là nhóm vĩ đại nhất.” Và người ta làm điều đó. Đó là...Anh em không nên làm điều đó.

¹⁴⁵ Cho đến khi, nó hầu như đã xảy ra, thời các Quan Xét, nơi mà, “mỗi người làm theo ý mình điều gì là đúng.” Thấy không? Anh ta nghĩ, trong cái nhìn của chính mình, anh ta nghĩ vậy. Nhưng, họ, anh em không thể làm điều đó. Có quá nhiều cách khác nhau. Thấy không? Và thực sự chỉ có một Con Đường, và Đấng Christ là

Con Đường đó. Và Đấng Christ và Lời Ngài cũng giống như vậy. Bây giờ, hãy xem, anh em phải có Điều gì đó mà chúng ta có thể đến và nói, “Đây là Nó,” và Nó có thể được chứng minh rằng Nó, đó là những gì Nó là, đấy, Ngài.

¹⁴⁶ Trong thời đại các quan xét, lý do mỗi người đã làm theo ý mình những gì mình nghĩ là đúng, là bởi vì, trong thời của họ, “Lời của Đức Chúa Trời là quý báu. Họ đã không có Nó.” Và, các tiên tri, không có. Không có các tiên tri trong thời của họ, để đứng với Lời và hướng dẫn dân Y-sơ-ra-ên. Vì vậy, Lời đã không đến, vì vậy mỗi người đã làm những gì đúng trong tầm nhìn của chính mình.

¹⁴⁷ Và đó là nơi mà chúng ta phải đến lần nữa ngày hôm nay, thưa các anh em. Thấy không? Mỗi người trong tầm nhìn của chính mình, hãy nói, “Ồ, bây giờ, nếu tôi muốn lấy nguyên tắc vàng! Nếu tôi muốn làm *điều này*, hay niềm tin nào đó! Tôi—tôi—tôi tin, niềm tin của tôi, là làm *như vậy-như vậy*.” Và anh—anh em tìm thấy điều đó. Mọi người đều tìm thấy điều đó.

¹⁴⁸ Họ nghĩ, “Ồ, tôi—tôi đi học trường Chúa nhật vào sáng Chúa nhật. Tôi tốt như bất cứ ai khác.”Ồ, điều đó, điều đó tốt. Anh em vẫn có thể đi, đi học trường Chúa nhật và—và tốt, điều đó ổn thôi. Nhưng nếu anh em không có điều gì đó nhiều hơn là đi học trường Chúa nhật!

¹⁴⁹ Người nào đó nói, “Tôi giữ mười điều răn.” Một người giữ ngày sa-bát. Người khác làm điều gì đó khác. Và, cho đến khi, chúng ta chỉ có một chỗ cho đến khi mọi người nghĩ, ồ, họ chỉ làm những gì họ nghĩ là đúng. Nhưng điều đó không làm cho nó đúng. Không phải bằng cách lâu dài, nó không phải. Chúng ta sẽ tìm thấy điều đó trong vài phút, đấy, rằng nó không đúng.

Đức Chúa Trời có một con đường.

¹⁵⁰ Kinh Thánh nói, “Có một con đường dường như đúng cho con người, nhưng cuối cùng của nó là những con đường của sự chết.” Và không có ai muốn chết. Đó là sự phân rẽ. Chúng ta không muốn phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời. Và chúng ta không muốn...

¹⁵¹ Chúng ta muốn sống. Sự sống là kho báu lớn nhất mà—mà con người có thể có. Và bây giờ chúng ta phải tìm thấy Sự sống là gì. Và Ngài phán, “Lời Ta là Sự Sống.” Đó là Sự Sống mà anh em nên có, Lời đang sống trong anh em.

¹⁵² Bây giờ hãy xem. Tôi đã thấy điều này trong sự cải đạo ban đầu của tôi, khi tôi chỉ là một cậu bé. Tôi đã thấy điều đó. Và tôi biết rằng tôi cần một sự tuyệt đối. Vì vậy tôi đọc Lời Đức Chúa Trời, và tôi thấy rằng Lời này là Đấng Christ. Và tôi—tôi muốn Điều đó cho sự Tuyệt đối của tôi. Vì vậy tôi đã nhận lấy Ngài ở Lời Ngài. Và tôi đã nghe Ngài phán, trong Đó, “Nếu các người ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người, các người có thể cầu xin điều gì các người muốn và điều đó sẽ được ban cho các người.” Vậy thì, thật là một lời hứa!

¹⁵³ Bây giờ, chúng ta đang ở đâu, thưa các anh em? Chúng ta ở đâu? “Nếu các người ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người, thì các người có thể cầu xin những gì mình muốn và điều đó sẽ được thực hiện cho các người.” Bây giờ, Đó, đó là Lời của Chính Đấng Christ. Nhưng, điều gì? Lời phải ở trong anh em. “Nếu các người ở trong Ta, trong Đấng Christ, và Lời Ta ở trong các người.” Thế thì, làm thế nào chúng ta đi vào trong Đấng Christ? Bởi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Thế thì, đó là một phần. Nhưng, thế thì, “Nếu các người ở trong Ta, và rồi Lời Ta ở trong các người, thì các người có thể cầu xin điều gì các người muốn.” Nhưng anh em phải có cả hai, Đấng Christ và Lời. Và anh em thực sự không thể có Một cái mà không có Cái kia, đúng vậy, bởi vì Nó là Cùng một thứ.

¹⁵⁴ Anh em không thể có Cha mà không có Con. Anh em không thể có Con mà không có Đức Thánh Linh. Đó là Cùng một Thánh Linh.

¹⁵⁵ Vì vậy, thế thì, anh em thấy, anh em—anh em không thể—anh em không thể làm điều đó cách nào khác hơn là nhận lấy sự Tuyệt đối sẵn sẵn của Đức Chúa Trời cho đời sống chúng ta. Bây giờ tôi bị trói buộc với Ngài, bởi Lời Ngài. Ngài là Sự Tuyệt Đối của tôi. Và tôi thấy rằng thật tuyệt vời và quý giá để—được sống bởi Ngài.

156 Bây giờ, nhiều giáo hội...Cứ để tôi nói về một sự tuyệt đối. Đối với giáo hội Công giáo, giáo hoàng là sự tuyệt đối của họ. Và cho dù điều gì đến, điều gì đi, điều gì người khác nói, những gì Kinh Thánh nói, điều đó không có ý nghĩa gì cả.

157 Cách đây không lâu tôi đã có một cuộc thảo luận với một linh mục. Ông ấy đến hỏi tôi về...Tôi đã làm phép báp-têm cho một cô gái trẻ. Và cô đã kết hôn với một chàng trai Công giáo, đang chuyển sang Công giáo. Và ông ấy hỏi tôi rằng tôi đã làm phép báp-têm cho cô ấy như thế nào, và tôi đã nói với ông ấy. Và chúng ta phải nói về nó. Và ông nói, “Anh biết đấy, giáo hội công giáo thường làm phép báp-têm bằng cách chìm mình xuống, giống như thế.”

Tôi nói, “Khi nào?”

Và ông nói, “Trở lại thời Kinh Thánh.”

158 Tôi nói, “Ông muốn nói rằng ông tin rằng những Cơ-đốc nhân ban đầu, giống như Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng, và họ, là những người công giáo à?”

Ông nói, “Họ đã.”

159 Tôi nói, “Thế thì tôi là một người công giáo hơn ông.” Tôi nói, “Tôi là người công giáo điển hình thuở xưa, đấy, không phải một người mà—mà lấy xu hướng mới này của điều mà họ làm ngày nay, và gọi nó là tôn giáo.”

160 “Ồ,” ông nói, “anh thấy đấy, Đức Chúa Trời đã ban quyền năng của Ngài cho Phi-e-rơ, và—và đó là hội thánh. Và...Đức Chúa Trời ở trong hội thánh của Ngài.”

161 Tôi nói, “Không có lời Kinh Thánh nào trong Kinh Thánh, nói điều đó. Không có lời hứa nào nói điều đó. Kinh Thánh nói, ‘Đức Chúa Trời ở trong Lời.’ Đúng.”

162 Đức Chúa Trời ở trong Lời. Lời là thật. Và tôi đã thấy ở đó trong Kinh Thánh nơi Nó nói, rằng, “Hễ ai thêm một lời vào Nó, hay bớt một Lời khỏi Nó, cũng sẽ bị lấy đi, phần của người đó, ra khỏi Sách Sự Sống.” Vậy thì, tôi biết đó là sự Tuyệt đối, rằng Lời đó không thể thay đổi, vì vậy tôi đã chấp nhận Điều đó. Tôi nói, “Bây giờ, lạy Chúa, xin cho con giấu Nó trong lòng, để con sẽ

giữ Nó và tôn kính Nó. Và bất kể Nó là gì, con sẽ bước đi, và Ngài hướng dẫn con.” Và Nó là Sự Tuyệt Đối của tôi.

¹⁶³ Bây giờ, đối với giáo hội Tin Lành, nhiều lần, trong một giáo phận, một lời của giám mục, mặc dù nó trái ngược với Lời của Đức Chúa Trời, nó trở thành sự tuyệt đối đối với nhóm Cơ-đốc nhân đó. Cho dù Lời nói gì đi nữa, nếu giám mục nói vậy, điều đó không có gì bàn cãi, tổng giám mục Canterbury. Cho dù thế nào đi nữa, những—những người Anh mà đi đến giáo hội Anh giáo này, cho dù họ sẽ nghĩ gì đi nữa, nếu tổng giám mục nói một điều nào đó, đó là điều đó.

“À,” bạn nói, “điều đó quá tệ.”

¹⁶⁴ Nhưng, anh em biết đấy, bây giờ, hãy đợi một chút. Chúng ta có thể nói chuyện gần nhau hơn với Ngũ Tuần nếu anh em muốn. Anh em chắc chắn có thể. Nhưng tôi—tôi chỉ hy vọng anh em sẽ hiểu được điều tôi muốn nói. Thấy không?

¹⁶⁵ Anh em nói, “Đây là một anh em được đầy dẫy Đức Thánh Linh, và, anh ấy, Chúa đang hành động với anh ấy.”

¹⁶⁶ “Ồ, trước tiên, chúng ta hãy đi hỏi trưởng lão xem chúng ta có thể mời anh ấy không. Anh ta mang loại thẻ gì?” Anh em thấy, đó là sự tuyệt đối lúc đó đối với giáo hội đó. Đúng vậy. Chúng ta có thể nói “a-men” về những người Công giáo và về—về—về Trưởng Lão, và vân vân, nhưng còn—còn khi nó được hiểu rõ thì sao? Thấy không? Chúng ta có một...chúng ta có một sự tuyệt đối sai lầm.

¹⁶⁷ Không có gì cao hơn trong Kinh Thánh, trong hội thánh, hơn trưởng lão của hội thánh đó. Đó là một giáo hội tối cao, và Đức Thánh Linh làm việc theo bất cứ cách nào Ngài muốn. Ngài ngự giữa dân sự Ngài.

¹⁶⁸ Nhưng chúng ta có sự tuyệt đối khác, một người giám sát chung nào đó ở đâu đó, bảo cho chúng ta những gì chúng ta có thể làm. Và nếu nó không đúng với những gì họ nghĩ, hay điều gì đó giống như thế, thì, “Điều đó sai. Đó không phải là của Đức Chúa Trời.”Ồ, chao ôi! Thật là một điều kinh khủng! Thật là một sự vụn vụn! Không ngạc nhiên khi chúng ta ở ngoài đây đang kêu khóc cho sự phục hưng. Và bầu trời thì đầy quyền năng Ngũ

Tuần, và chúng ta không thể đến được với nó. Đúng thế. Là bởi vì chúng ta đã chối bỏ sự Tuyệt đối của Đức Chúa Trời. Đúng.

¹⁶⁹ Sự mặc khải của Đấng Christ, “Trên đá này Ta sẽ xây Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Nó.” Đó là sự Tuyệt đối. Và Lời của Đức Chúa Trời là Sự Tuyệt Đối của Ngài. “Thịt và huyết đã không bày tỏ điều này cho các người, nhưng Cha Ta ở trên Trời đã bày tỏ điều này cho các người. Và trên tảng đá này Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta.” Thấy không? Một sự tuyệt đối thực sự!

¹⁷⁰ Nhưng, anh em thấy, chúng ta lấy điều gì khác làm sự tuyệt đối. Nếu giáo phái của chúng ta nói chống lại Lời, thì anh em lấy lời của giáo phái làm điều đó. Anh em không nên làm điều đó. Tôi đang cố gắng làm cho rõ ràng, về sự tin chắc của tôi. Và tôi... Sự kết thúc của buổi nhóm này, tôi đang cố gắng nói với anh em lý do tôi đã hành động và nói những điều tôi đã làm, bởi vì cách đây đã lâu tôi đã nhận lấy Đấng Christ làm Sự Tuyệt Đối của tôi.

¹⁷¹ Hội thánh đầu tiên tôi gia nhập là một giáo hội Báp-tít, và tôi yêu mến những anh em đó. Họ đã tốt. Nhưng, khi đến chỗ mà tôi đã làm điều gì đó mà là trái ngược với lời Kinh Thánh này, Lời Đức Chúa Trời là trước tiên, bởi vì tôi bị ràng buộc với Lời đó. Đúng thế. Không có gì chống lại...Khi Tiến sĩ Davis đến với tôi và muốn tôi làm một điều nào đó mà hoàn toàn không đúng với Kinh Thánh, và tôi đưa nó đến cho ông, ông nói, “Điều đó dành cho thời đại khác, không phải dành cho thời đại này.”

¹⁷² Tôi nói, “Tôi bị ràng buộc với Lời. ‘Hãy để mọi lời của con người là dối trá, và Lời Ta là Lẽ thật.’”

¹⁷³ Đó là sự Tuyệt đối của tôi. Và từ...Điều đó đã xảy ra cách đây ba mươi năm, hay tốt hơn, và tôi vẫn còn ở trên Lời đó. Và ở đó tôi muốn sống và chết, Đó là Sự Tuyệt Đối của tôi. Dựa trên tình trạng đó tôi tin nhận Đấng Christ.

¹⁷⁴ Và bây giờ, không phải vì anh em muốn khác biệt. Không phải vì...Bởi vì, tuần này, tôi đã nói một số điều rất nhức nhối. Và nếu tôi đã làm điều đó chỉ để khác biệt, thì tôi cần phải đi đến sự Tuyệt đối, Tôi...[Băng trống—Bt.] Tôi—tôi cần một—một sự ăn năn tại bàn thờ. Nhưng làm sao anh em có thể kêu gọi tôi

ăn năn, và tôi đã nói với anh em Lê thật? Đúng vậy. Và Đức Chúa Trời đã ủng hộ nó và tỏ cho thấy đó là Lê thật, bởi Lời, và Lời đang sống. Thấy không? Điều đó hoàn toàn đúng.

175 Bây giờ, đó là lý do tôi đã nói, và làm những điều mà tôi làm. Nó có thể trái ngược với những tổ chức và hệ thống khác nhau của chúng ta. Không phải vì tôi muốn đứng về phía một người, hay đứng về phía người khác. Bởi vì, tôi đã phó thác cho một thứ.

176 Khi tôi được cứu, hay Đấng Christ bắt đầu giải quyết trong lòng tôi, Tôi đã đi xuống nhà thờ Công giáo, bởi vì dân sự của tôi, người Á Nhĩ Lan và Công giáo. Và tôi để ý cách ông ấy nói điều đó; nó nghe có vẻ không đúng. Và tôi sẽ đi từ nơi này đến nơi khác. Và cuối cùng, ông nói, “Đức Chúa Trời ở trong hội thánh của Ngài.”

177 Ồ, nếu Đức Chúa Trời ở trong hội thánh của Ngài, đó là hội thánh nào? Đây là...Ồ, họ nói, “Đó là—đó là hội thánh của chúng tôi.” Ồ, giáo hội nào trong các giáo hội Công giáo? Anh em nhớ, tất cả họ cũng bị chia rẽ. Vâng, thừa quý vị, tất cả đều khác nhau. Một số người kết hôn, và một số người thì không, và một số người Hy Lạp, một số người Chính thống giáo, và, ồ, thật sự có loại khác, La-mã. Một số chấp nhận giáo hoàng, và một số thì không. Đấy, họ cũng tan vỡ. Thế thì, giáo hội nào trong những giáo hội đó là đúng? Bạn có thể đặt đức tin ở đâu? Nếu bạn là người Công giáo, và tin giáo hội, thì đó là giáo hội nào? Đó là một trong những nhà thờ Công giáo nào của bạn?

178 Nếu anh em theo đạo Tin Lành, anh em nói, “Ồ, ồ, cái nào—cái nào trong chúng thì đúng? Giám Lý, Báp-tít, Lutheran, Trưởng Lão, ồ, cái nào đúng?”

179 Đức Chúa Trời đúng. Lời Ngài là đúng. Những người khác không đúng. Nếu đó là...Điều đó đúng chừng nào họ ở lại với Lời. Nhưng khi anh em lìa bỏ Lời, thì anh em lìa bỏ Đức Chúa Trời. Bởi vì, Đức Chúa Trời đang trông chừng Lời Ngài, để chứng thực Nó. Ngài phải làm cho Nó có thật. Ngài phải làm cho Nó hành động. Đó là lý do tại sao anh chị em đang khao khát một sự phục hưng. Đã đến lúc cho những điều này ở đây. Nếu anh em từng tin tôi biết tôi đang nói về điều gì, anh em hãy chấp nhận điều đó. Giờ đó là bây giờ ở đây.

180 Nhưng, nan đề của nó là, chúng ta có quá nhiều sự tuyệt đối, chúng ta không biết mình bị ràng buộc ở đâu. A-men.

181 Bây giờ tôi cảm thấy sùng đạo. Thấy không? Đúng thế. Tôi muốn lấy điều đó ra khỏi hệ thống của tôi. Đúng.

182 Chúng ta có rất nhiều mối quan hệ, một người kéo theo cách này, và một người cách kia, và người này chống lại người nọ, làm thế nào để mọi người biết phải làm gì? Và áp lực của Đức Thánh Linh giáng xuống, cố gắng tìm một nơi để di chuyển chính Ngài vào, để Ngài có thể làm việc, Lời từng Lời, Lời từng Lời.

183 Bây giờ, anh em những người Ngũ Tuần tin, khi những ân tứ bắt đầu khôi phục đối với hội thánh, về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và việc nói tiếng lạ, và anh em ở lại ngay với điều đó. Anh em đã tin điều đó. Vậy thì, điều đó ổn thôi. Nhưng tại sao anh em dừng lại ở đó? Thấy không? Tại sao các bạn dừng lại ở đó?

184 Khi dân Y-sơ-ra-ên đang trên đường đến miền đất hứa, và khi họ dừng lại trong đồng vắng, họ đã ở lại đó trong bốn mươi năm; và chỉ một ngày hành trình ra khỏi mọi lời hứa, toàn bộ, miền đất hứa trọn vẹn.

185 Và những người Ngũ Tuần, khi họ vượt qua, nhảy múa và la hét giống như Mi-ri-am và họ, khi họ đến đồng vắng, họ đã làm giống như Môi-se đã làm...hay không...Y-sơ-ra-ên đã làm. Họ muốn có một bộ luật. Ân điển đã sẵn sẵn mọi thứ rồi. Họ muốn điều gì đó để họ có thể có những tiến sĩ, và bằng Tiến sĩ Triết, và bằng Tiến sĩ Luật, và họ đã có nó. Và họ đã hành trình ở đó cho đến khi mỗi người trong họ đều chết. Đúng.

186 Và Đức Chúa Trời đã lấy hai người và sai họ qua: Ca-lép và Giô-suê. Tại sao, họ chỉ đi được khoảng—chỉ khoảng bốn mươi dặm hành trình, là tất cả những gì họ phải bước đi. Ô, họ chỉ còn cách đó một hay hai ngày. Nhưng họ đã chờ đợi ở đây bốn mươi năm, cho đến khi họ lấy hết những thứ đó ra khỏi họ, cho đến khi tất cả những người đó chết hết.

187 Ô, bây giờ sắp đến lúc cho một sự thay đổi. Chúng ta—chúng ta bắt đầu tổ chức, làm chính điều mà chúng ta đã đi ra, và mang nó trở lại ngay, và làm cho đây trở thành một cột trụ, và đây

là một sự tuyệt đối. “Và nếu họ không tin Nó hoàn toàn chính xác theo cách này, chúc tụng Đức Chúa Trời, thậm chí họ không ở trong Nó chút nào.” Vậy các bạn đã làm gì? Ngồi yên và làm những thành viên.

¹⁸⁸ Và các thành viên biết gì? Quay lại với Lời của Đức Chúa Trời, và họ thấy điều gì đó xảy ra, đó chính xác là Lời của Đức Chúa Trời, ồ, họ không biết con đường nào để quay lại. Họ đi hỏi giám mục nào đó hay trưởng lão nào đó, “Đây là cái gì, và kia là gì?”

¹⁸⁹ Ồ, nó khiến tôi nhớ đến một đám gà con trong lò ấp trứng. Tôi luôn cảm thấy tiếc cho một con gà lò ấp trứng. Nó, nó sẽ “chíp chíp, chíp chíp,” và không có mẹ để đi đến. Nó đã được nở ra bởi một cái máy.

¹⁹⁰ Đó là cách của nhiều thầy giảng trong thời đại này: nở ra bởi một cỗ máy lớn. La lớn về Đức Chúa Trời, và thậm chí không biết Điều đó là gì. [Băng trống—Bt.]

¹⁹¹ Ông đã tuyệt đối như vậy. Ông đã bị ràng buộc với Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời là Lời, và Đức Chúa Trời đã chứng minh điều đó bởi Ngài. Thấy không? Nhưng chúng ta có ngày hôm nay. Thấy không? Chúng ta có quá nhiều sự tuyệt đối, và không có sự tuyệt đối đúng đắn. Thấy không? Chỉ có một Con Đường, và đó là Chúa Jêsus. Chúa Jêsus phán, “Ta là Đường đi.” Và Chúa Jêsus và Lời cũng giống như vậy.

¹⁹² Và vậy thì Đức Chúa Trời đã nói tiên tri trong những ngày sau rốt này, về những gì ứng nghiệm. Ngài đã hứa những điều này trong những ngày sau rốt. Chúa Jêsus đã hứa với họ, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm, thì sự đến của Con Người cũng sẽ vậy.” Tất cả những lời Kinh Thánh mà Ngài đã hứa cho những ngày sau rốt, và chúng ta đang sống ngay trong thời đó. Và Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh, đang hành động trên dân sự.

¹⁹³ Và điều duy nhất anh em muốn làm là nhảy múa trong Thánh Linh và nói tiếng lạ. Đó là tất cả những gì anh em biết. Đó là tất cả, hạt giống, đã được trồng. Những gì chúng ta cần là Phúc Âm trọn vẹn được trồng trong một tấm lòng trọn vẹn, với một quyền năng trọn vẹn, để mang lại một sự tuyệt đối trọn vẹn. Chuyện gì vậy?

194 Anh em có bao giờ nghĩ những gì Y-sơ-ra-ên đã làm trong đồng vắng ở đó không? Họ đã cưới những người vợ. Họ đã nuôi nấng con cái, và trồng mùa màng, vân vân, hôn những đứa trẻ, và chôn người chết, và cưới người trẻ. Đức Chúa Trời đã ban phước cho họ và họ đã thịnh vượng, nhưng họ vẫn ở ngoài miền đất hứa.

195 Và đó là cách Ngũ Tuần ngày nay. Cách đây bốn mươi năm, anh em sẽ không nghĩ mình...Mẹ và cha của bạn sẽ bị lên cơn nếu họ nghĩ rằng bạn đã ở trong tình trạng này. Chắc chắn vậy.

196 Họ những người kỳ cựu đã gắn chặt với Sự Tuyệt đối đó, và nắm giữ Lời đó, bất kể nó là gì. Không có giáo phái nào, những trưởng lão, những người đứng đầu khu vực, hay những giám mục, sẽ nói với họ bất cứ điều gì về điều đó. Họ bước đi trong Thánh Linh, và đi ra và làm những phép lạ và thực hiện các sự việc. Họ đã có những buổi nhóm trên Phố Azusa diễn ra khắp nơi, những buổi nhóm bên bụi cây thông.

197 Và, ồ, các bạn thậm chí không thể kiếm được những người đàn ông trên góc phố để làm chứng nữa. Ồ! Thấy không? Chúng ta có gì? Y-sơ-ra-ên đã có giống như vậy.

198 Bây giờ, có một người đã dấy lên ở đó vào thời kỳ cuối cùng, và bắt đầu chỉ ra, sau bốn mươi năm, “Có cả một vùng đất đầy ơn phước ở trên đó. Và toàn bộ...” Bởi vì, giờ đã đến, để Đức Chúa Trời sẽ tiếp quản họ.

199 Giờ đã đến bây giờ, mà Ngài muốn chuẩn bị một Hội thánh sẵn sàng. Tôi sẽ nói điều này với một giọng tiên tri, tôi tin. Tôi không đang nói điều đó trong Danh Chúa, nhưng tôi tin điều này là thật. Sự Cất Lên, anh em sẽ nói về Sự Cất Lên, khi Sự Cất Lên đã qua từ lâu, một thời gian dài. Vâng. Anh em sẽ nói, “Chúc tụng Đức Chúa Trời, sự Cất lên đã đến.” Nó đã xong.

Chúa Jêsus chẳng nói về Giảng sao?

200 “Tại sao các thầy thông giáo nói rằng Giảng, đến trước tiên? Hay là, cách ông ấy đã nói rằng Ê-li phải đến?”

201 Ngài phán, “Người đã đến rồi mà các người không biết. Nhưng các người đã làm hoàn toàn chính xác những gì các người đã nói người sẽ làm.”

²⁰² Một ngày kia sẽ có một sự phán xét trên trái đất. Và điều đầu tiên anh em biết, anh em sẽ thấy nhiều người ở đây đang tìm kiếm sự Cất lên, và họ đã chết cách đây đã lâu. Nó sẽ là như vậy trong thiểu số. Ngài phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Nô-ê thể nào, thì sự đến của Con Người cũng vậy. Như đã xảy ra trong thời của Lót!”

²⁰³ Chúng ta nghĩ rằng đồng thuốc pháo to lớn này ở đây, tro nguyên tử, sẽ rời đi. Nó sẽ chỉ đi nếu nó có Sự sống của Đấng Christ ở trong nó, bởi vì Đức Chúa Trời sẽ khiến nó sống lại. Đúng vậy.

²⁰⁴ Sẽ có một sự Cất lên. Anh em nghĩ, hai hay ba người ở đây, và một người ở trên đây. Và ở nơi nào khác, người nào đó đến mất tích, nghĩ rằng họ chạy trốn khỏi nhà. Họ, tốt hơn là nên cẩn thận, họ có thể chết. Đang tìm kiếm sự Cất lên, và nó đã trôi qua rồi. Bây giờ, điều đó không trái ngược với Lời. Không, không phải. Ngài đến như một kẻ trộm trong ban đêm. Thấy không? Họ sẽ chết trước khi anh em biết điều đó.

²⁰⁵ Đức Chúa Trời đặt quyền năng vĩ đại của Ngài—của Ngài ra trong Hội thánh, và nó không lấy một nhóm lớn nào vào. Nó chiếm thiểu số. “Đừng sợ, hồi bầy nhỏ. Đó là ý tốt của Cha các người...” Anh em đang nắm giữ sự Tuyệt đối, đúng thế, với sự xác nhận của Đức Chúa Trời đang làm việc trong đó.

²⁰⁶ Vì vậy, anh em thấy, chúng ta đang sống trong một thời đại kinh khủng, và đó là những gì, áp lực đó đang đè nặng lên hội thánh.Ồ, anh em muốn thấy điều gì đó. Anh em muốn thấy điều gì đó. Nhưng, bây giờ, làm sao Đức Chúa Trời có thể quan sát Lời Ngài, để chứng thực Nó, và người đó không tin Lời đó và không muốn tiếp nhận Nó trong lòng họ? Làm sao mặt trời có thể chiếu sáng trên hạt giống và mang nó đến với sự sống, khi nó không có sự sống nào trong đó? Nó phải là một hạt giống được nảy mầm. Vì vậy, một tín điều được gieo mầm để tạo nên nhiều thành viên hơn.

²⁰⁷ Nhưng Lời được gieo mầm để làm nên những thánh đồ, làm nên những người tin. Đúng vậy. Đức Chúa Trời làm việc để thực hiện Lời Ngài. Ngài—Ngài canh giữ Nó, để chứng thực Nó. Vâng, thưa quý vị.

208 Bây giờ, bây giờ, chắc chắn, giáo hội Công giáo lấy cái neo của họ, ngôi sao bắc đẩu của họ, và vì những thành tựu của họ. Và đó là những gì giáo hoàng nói, là một sự không thể sai lầm đối với sự kết thúc của giáo hội Công giáo Rô-ma. Những người Tin Lành, một giám mục, một số tín điều. “Điều đó chống lại tín điều của chúng ta.” Và một số người trong họ chống lại những điều khác biệt, niềm tin giáo phái của họ, và vân vân.

209 Anh em biết đấy, tôi cảm thấy giống như Phao-lô đã nói ở đây. Tôi đang nhìn vào một câu Kinh Thánh trong Công vụ 20:24. Ông ấy nói, “Tôi chẳng kể sự sống mình là quý.” A-men. Tại sao? Vì ông đã được neo. Ông đã có một sự tuyệt đối. “Từ khi tôi gặp Ngài, trên đường đến Đa-mách,” nếu tôi có thể nói chuyện với Phao-lô, “Ngài đã khiến tôi quay lại, tôi bắt đầu trở lại đúng cách. Tôi đã đi ra khỏi Lời. Ngài đã đặt tôi trở lại với Lời.” Vâng, thưa quý vị.

210 Hãy lắng nghe. Tôi cũng cảm thấy như vậy. Tôi cảm thấy rằng bất cứ người nào được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, mà yêu mến Đức Chúa Trời và yêu mến Lời Ngài, thì Đức Chúa Trời có một mục đích trong đó. Đức Chúa Trời đã có một mục đích trong việc làm cho Phao-lô quay trở lại. Ngài chẳng đã phán, “Ta sẽ tỏ cho người thấy” sự vinh hiển của Ngài sao?

211 Đức Chúa Trời đã có một mục đích khi Ngài cứu tôi. Tôi quyết tâm làm theo ý muốn của Ngài, “Không thêm vào Nó hay bớt đi Nó.” Khải huyền 22:19 nói, “Hễ ai làm điều đó, sẽ bị lấy đi phần của người ấy khỏi Sách Sự Sống.”

212 Tôi quyết định không bao giờ thêm một điều theo quan điểm riêng của tôi vào Lời đó. Tôi quyết tâm đọc Nó theo cách của Nó, và—và cầu xin Đức Chúa Trời rằng tôi sẽ mở lòng mình ra và tiếp nhận Nó. “Xin làm việc đó qua con, Chúa ôi, để những người khác có thể nhìn thấy. Xin cho Nó trở nên mạn và điều gì đó có thật, để những người khác có thể nhìn thấy.” Vâng, thưa quý vị.

213 Vậy thì, nếu Ngài là Sự Tuyệt đối của chúng ta, thì không thể có sự tuyệt đối nào khác. Anh em không thể có, nói, “Ồ, giáo hội của—của tôi là sự tuyệt đối của tôi. Tín điều của tôi là sự tuyệt đối của tôi.” Nếu Đấng Christ là Sự Tuyệt Đối của anh em, anh

em tin Lời của Đấng Christ. Không có cách nào khác để làm điều đó.

²¹⁴ Anh em biết đấy, tôi nghĩ về thời gian mà Ngài đã cứu tôi. Tôi sẽ nói cho anh em biết tại sao tôi làm như vậy; không được khác biệt. Tôi đã làm cho chính mình rõ ràng về điều đó; Tôi hy vọng tôi có. Nhưng tôi...Khi Đấng Christ cứu tôi, có hàng triệu người đang mò mẫm trong tội lỗi. Khi Ngài cứu tôi, Ngài đã có một mục đích trong việc làm điều đó. Ngài đã có một mục đích trong việc cứu tôi. Ngài vừa nhìn thấy một người ngu dốt như tôi, và—và, bằng cách nào đó hay cách khác, khi có rất nhiều người thông minh, những người có khả năng hơn, những người có thể làm điều đó. Tôi đây, thậm chí hầu như không có học vấn lớp bảy, khi có những người đã học trong trường và có các bằng cấp, và những tiến sĩ về—về thần học và triết học, và vân vân. Nhưng khi Đấng Christ cứu tôi, Ngài đã có một mục đích trong việc làm điều đó, nếu không thì Ngài sẽ không bao giờ cứu tôi.

²¹⁵ Hãy lắng nghe, thưa các anh em. Tôi yêu anh em, và anh em biết điều đó. Nhưng tôi quyết tâm trong lòng rằng tôi sẽ không bao giờ chống trả với Lời đó. Tôi sẽ ở lại ngay tại đó. Đó là sự Tuyệt đối của tôi, tôi đã bị ràng buộc, suốt những năm này. Vậy thì, Ngài đã có một mục đích trong việc làm điều đó. Đúng vậy. Và tôi muốn nhìn thấy mục đích đó xuyên suốt, để ở lại với Lời đó; không khác biệt, không xấu tính, nhưng trung thực và chân thành với Đức Chúa Trời. Đúng vậy.

²¹⁶ Bây giờ, anh em biết đấy, sự chết của Đấng Christ có một sự tuyệt đối với nó. Mọi người đều sợ chết, ngay cả nhà tiên tri vĩ đại Gióp. Nhiều người đã sợ chết, một sự sợ hãi. Và con người luôn luôn sợ hãi điều đó. Nhưng khi Đấng Christ đến và nhận lấy sự chết trên Ngài, Ngài trở nên Đấng Tuyệt Đối với những ai sợ hãi sự chết. Trong Hê-bơ-rơ 2:14-15, “Ngài đã mang hình dạng con người,” để chết như một con người, để trả giá cho hình phạt. Nhưng, vào lễ Phục sinh, Ngài đã đến với những chìa khóa của sự chết và âm phủ. Ngài đã chinh phục nó. Ngài đến, Ngài phán, “Đừng sợ. Ta là Đấng đã chết, và sống mãi mãi.”

²¹⁷ Và sự Tuyệt đối của chúng ta ở trên Ngài, đúng vậy, ở trong Ngài. Và Ngài là Lời hoàn hảo của Đức Chúa Trời. Ngài rất hoàn

hảo cho đến nỗi, khi Ngài phán Lời Ngài, nó đã được sáng tạo. Nó đã làm ngừng gió. Nó—nó đã làm ra bánh, và nướng cá, chỉ bởi Lời Ngài. Thấy không? Không có sự cản trở nào. Ngài quá hoàn hảo. Ngài đã phán Lời và Ngài là Một.

²¹⁸ Ngài là tình yêu của Đức Chúa Trời, trong Giảng 3:16. Được tạo ra một thân thể, không phải được sinh ra sau khi quan hệ tình dục, dưới sự sa ngã. Nhưng được sinh ra bởi quyền năng sáng tạo của Đức Chúa Trời, mà chính Đức Chúa Trời đã sống trong thân thể này và chiếu ra Lời Ngài. “Và Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ để hòa giải thế gian với chính Ngài,” tạo nên sự tuyệt đối cho bất cứ người tin nào. Và Ngài đã đi đến phần mộ của Ngài, với một gánh nặng tội lỗi trên Ngài, và trả giá hình phạt. Và đã sống lại vào buổi sáng Phục sinh, với những chìa khóa của sự chết và âm phủ. Đó là sự tuyệt đối đối với bất kỳ người nào sợ chết.

²¹⁹ Hãy để tôi nói điều này. Tôi không biết tôi phải giảng bao nhiêu Sứ điệp nữa trước khi tôi đi. Nhưng nếu anh em là người tin thật sự vào Đức Chúa Trời, và được sanh lại, đừng sợ sự chết. Hầu như, đó là điều tốt nhất có thể xảy ra với anh em. Phao-lô nói, “Đối với tôi sống là Đấng Christ, và chết là sự ích lợi.” Chắc chắn vậy. Đó là...Đừng bao giờ sợ chết. Tê-sa-lô-ni-ca thứ Nhì, “Chúng ta được cất lên với những người thân yêu của mình, để gặp Ngài trên không trung.” Thật là một lời hứa tuyệt vời! Thật là một sự tuyệt đối, để tin vào Đấng Christ, để lòng tôi nói “a-men” với mọi Lời trong Sách của Ngài!

²²⁰ Những gì Ngài phán, tôi cũng tin Điều đó. Điều tôi biết, rằng Đức Thánh Linh là La Bàn của tôi, bởi vì Ngài hướng dẫn tôi đến Sự Tuyệt Đối của Ngài, đấy, Sao Bắc Cực của Ngài; với Ngài, Sao Bắc Cực. Ngài là Sự Tuyệt Đối của tôi, Mặt Trời của tôi, Trụ Cột của tôi, Sao Bắc Cực của tôi. Ồ, chao ôi!

²²¹ Ngài rất khác biệt với những người khác mà tôi thấy, luôn luôn có điều gì đó đang kéo, một sợi dây nào đó anh em phải kéo. Nhưng, trong Điều này ở đây, anh em không lôi kéo được điều gì. Điều duy nhất, nó giáng xuống trên anh em. Đó là sự Tuyệt đối. Đấng Christ là Sự Tuyệt Đối của chúng ta.

²²² Hãy nhìn xem Lời Ngài khác biệt biết bao. Lời đó đã có từ xưa. Tân Ước và Cựu Ước trùng khớp với nhau, giống như một mảnh ván trùng khớp ghép lại với nhau. Không có gì ngoài trật tự. Nhiều người đã viết Sách đó, sáu mươi sáu quyển sách đó của Kinh Thánh. Họ đã viết nó trong một không gian cách nhau hàng trăm và hàng trăm năm, người này không biết người kia. Và điều gì đã xảy ra? Anh em không thể làm cho một Lời mâu thuẫn với một Lời khác. Đúng. Đó là lý do.

²²³ Tôi đã nghe người ta nói, “Kinh Thánh mâu thuẫn với chính Nó.” Tôi sẽ giảng khắp nước Mỹ này trong một năm, liên tục, và để cho các mục sư truyền đạo lấy tiền dâng và dâng từng chút cho anh em, nếu anh em muốn chỉ cho tôi thấy Lời Đức Chúa Trời mâu thuẫn với chính Nó ở đâu. Đúng. Tôi đã đưa ra lời đề nghị đó trong nhiều năm. Chưa có ai đưa nó lên. Không. Bởi vì, Nó không mâu thuẫn với Nó. Chính là bộ não nhỏ bé của chính bạn, mà bạn—bạn đang cố gắng làm cho Nó nói điều gì đó mà Nó không nói. Đúng. Không. Lời Đức Chúa Trời không mâu thuẫn với chính Nó. Ngài là, đó là...

²²⁴ Bây giờ, các giáo phái sẽ mâu thuẫn với nhau. Họ giống như những ngôi sao khác này, anh em thấy đấy. Chúng sẽ trôi nổi khắp nơi, mọi lúc, giống như thế giới. Họ quay lại thế giới, và khắp thế giới. Và thế giới quay lại và đưa tất cả họ ra khỏi cú sốc.

²²⁵ Nhưng nó không bao giờ quay đi khỏi Sao Bắc Cực của Đức Chúa Trời, Lời Ngài, nơi mà la bàn chỉ đến Nó. Nó luôn luôn giống như vậy, “Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Đó là sự Tuyệt đối. Đó là nơi.

²²⁶ Anh em có thể nhìn vào *điều này* ở đây. Hôm nay nó ở đây, và ngày mai nó tin điều gì khác. Ngày hôm sau, nó kết thúc, nơi nào khác. Đó là cách. Nó thiếu quyết đoán, ra ra vào vào, ra và ra, và vào và vào, và vân vân.

²²⁷ Nhưng, anh em đặt lòng mình ngay trên Lời Đức Chúa Trời. “Và trời đất sẽ qua đi, nhưng Điều đó sẽ không bao giờ qua đi.” Đó là sự Tuyệt đối. Đó là Nền tảng vững chắc. Đó là—đó là La bàn của tôi, Cánh buồm của tôi. Đó là Đấng Dẫn Đường của tôi. Đó là Sự Sáng của tôi, là ở trên Sự Tuyệt Đối đó của Lời Đức Chúa Trời. Tôi bị trói buộc ở đó, Đời đời, với Ngài. A-men. Những người khác

có thể làm những gì họ muốn; điều đó tùy thuộc vào họ. Nhưng, đối với tôi, đó là sự Tuyệt đối này. Tôi muốn điều đó cho sự Tuyệt đối của tôi. Có thể thay đổi và quay lại, và vân vân, nhưng không phải Lời Ngài. Nó sẽ luôn luôn giống như vậy. Ngài luôn luôn đúng với Lời Ngài. Bây giờ hãy làm cho Ngài là Sự Tuyệt đối của bạn.

228 Trong những lần tôi gặp rắc rối ở đó, khi tôi mất gia đình, và sự sống của tôi hầu như đã bị lấy đi. Con gái nhỏ của tôi đã chết, tôi cầu nguyện cho nó, và sau khi tôi đã đi trên đường phố, ngày và đêm, rao giảng và cầu nguyện, và cố gắng làm những gì đúng. Anh em đã nghe câu chuyện đời tôi. Nhiều người trong các bạn đã đọc nó. Và, chao ôi, nó đến một chỗ, cho đến khi tôi—tôi thấy vợ tôi chết, đúng...và tôi nắm tay cô ấy. Tôi...Đưa con bé bỏng của tôi bị ốm, vài giờ sau đó. Và tôi đi xuống đó và cầu nguyện, với tất cả ở trong tôi. Trông giống như một tấm vải đen buông xuống, và từ chối đáp lời cầu nguyện của tôi.

229 Rồi Sa-tan đến với tôi và nói, “Anh thấy đó, anh chỉ khoảng hai mươi tuổi. Và ở đây, anh, tất cả những gì anh đã làm! Và, anh, anh đã bỏ bê chính mình. Và anh đã làm tất cả những điều này. Anh—anh từ bỏ tất cả tuổi trẻ của mình, khoảng, khi anh đáng lẽ ra có một thời gian tuyệt vời như những người trẻ còn lại. Và ở đây anh đứng trên góc phố, khóc và cầu nguyện. Anh đã đi suốt đêm, trong các bệnh viện, giờ này qua giờ khác. Và khi nó đến với máu và thịt của chính anh, thì Ngài từ chối nghe anh.” Đó là một lần tôi đã bị cám dỗ.

230 Nhưng tôi tình cờ nhớ lại. “Tôi đã có sự Tuyệt đối. Dẫu Ngài giết tôi, nhưng tôi sẽ tin cậy Ngài. Tôi không quan tâm điều gì đến hay đi.”

231 Thượng nghị sĩ bang Indiana, Sam Isler, cũng đến. Anh ấy đến đền tạm. Anh ấy đã qua đời bây giờ, khoảng hai năm. Người tốt. Và anh ấy thường...Anh ấy đang đi xuống đường.

232 Tôi đang đi lên, để cầu nguyện, lên mộ nơi vợ và con đang nằm. Nó xảy ra ngay sau trận lụt năm '37. Tôi mang một đôi ủng, và tôi đang đi trên đường, vừa khóc.

233 Cậu bé Billy, con trai tôi, cũng sắp chết. Và các bác sĩ đã nói

hầu như không có điều gì khác để làm cho nó. Và—và nó bị một loại bệnh kiệt lực nào đó mà họ không thể làm dừng lại, một bệnh nhiễm trùng.

²³⁴ Và tôi đã khóc, cầu nguyện, và tôi nghĩ. Ồ, tôi vẫn đang nắm giữ Đức Chúa Trời. Tôi đang đi lên đường, đang khóc.

²³⁵ Tôi nghĩ tôi sẽ đi lên và lắng nghe. Tôi thường ngồi ở đó, vào một buổi tối, bên mộ. Tôi đã nghe một con chim bồ câu già đi xuống đó và đi hát. Tôi nghe tiếng thông thổi, và những—những—những cơn gió qua những—những cơn gió qua những rặng thông, thì đúng hơn. Và có vẻ như chúng sẽ nói:

Có một Xứ bên kia sông,
Họ gọi sự êm dịu mãi mãi,
Chúng ta chỉ đến được Bờ này bằng mức độ đức
tin;
Từng người một chúng ta đến được cánh cổng,
Ở đó để ở với người bất tử,
Ngày nào đó họ rung chuông vàng cho bạn và
tôi.

²³⁶ Tôi đứng đó, khóc, và nhìn lên. Và tôi muốn nói với vợ và con, tôi nói, “Tôi—tôi biết rằng em không nằm ở đây. Đây chỉ là nơi tôi đã trồng những gì còn lại mà tôi đã nắm giữ trong tay mình. Nhưng ở đâu đó, bên kia sông, em ở đó.”

²³⁷ Vì vậy, nhưng, hãy xem, tôi—tôi đã đi lên nơi đó, một ngày nọ, để ngồi ở mộ. Đi một đôi ủng, bước đi. Một chiếc xe hơi cũ đến sau tôi, dừng lại. Đó là Ông Isler, thượng nghị sĩ bang. Ông nhảy ra khỏi xe. Quay lại và đến gần tôi. Đặt tay ông ấy quanh người tôi, nói, “Billy, tôi thật cảm thấy tiếc.”

Tôi nói, “Ồn rồi, Anh Isler.”

²³⁸ Và ông nói, “Tôi—tôi không nên dừng lại.” Ông thấy tôi đang khóc.

Tôi nói, “Được rồi, Ông Isler.”

Và ông ấy nói, “Tôi sẽ hỏi anh đôi điều, anh bạn.”

Tôi nói, “Được rồi. Cứ hỏi tôi.”

239 Ông nói, “Tôi đã thấy anh đứng trên bục giảng đó cho đến khi tôi nghĩ anh sẽ chết.” Nói, “Tôi đã thấy anh kiêng ăn cho đến khi anh lên đến đỉnh điểm tôi cảm thấy tiếc cho anh, và,” nói, “vào và ra, và vào và ra, ngày và đêm.” Ông ấy nói, “Và rồi vợ và con của anh ở trong đó, đấy, anh hãy nhìn những thứ đó.” Ông nói, “Đấng Christ có ý nghĩa gì với anh bây giờ?”

Tôi nói:

Ngài là Suối nguồn an ủi của tôi,
 Còn hơn cả sự sống đối với tôi,
 Tôi có ai trên đất ngoài Ngài?
 Hay ai ở trên Thiên đàng ngoài Ngài?

240 Đấy, tôi đã tìm thấy Sự Tuyệt đối đó, Điều gì đó đã giữ tôi lại khi cơn bão bùng lên.

241 Người nào đó đã nói với tôi, nói, “Billy, anh có giữ đạo của mình trong suốt thời gian anh gặp khó khăn không?”

Tôi nói, “Không. Nó đã giữ tôi.” Hiểu không?

242 Đó là những gì nó đã có. Tôi đã bị trói buộc với Ngài trong những giờ phút khi sức lực của tôi không còn nữa, và tôi không thể làm gì được. Neο của tôi đã giữ trong bức màn của Lời Ngài nơi xa kia.

243 Ở đâu, đôi khi tôi không hiểu điều đó. Đôi khi tôi nghĩ, “Điều gì khiến tôi làm những việc tôi làm?” Có Điều gì đó ở bên tôi, đang làm tôi rung động. Tôi không thể tránh làm điều đó, thưa anh em.

244 Tôi đến Phoenix, ngày nọ, với quyết tâm tôi sẽ không bao giờ tấn công bất cứ tổ chức nào. Điều đầu tiên anh em biết, một khái tượng đập vào trước tôi, đêm đầu tiên, và tôi thấy chính mình quay về phía sa mạc. Điều gì đó đã làm tôi quay lại, chỉ cho tôi thấy một nhà thờ to lớn, cũ kỹ, lạnh lẽo, nói, “Hãy ở lại đó, trước khi anh đi đến đó.”Ồ, chào ôi! Có điều gì đó tôi không thể tránh được. Đó là sự tuyệt đối ở bên trong tôi. Nó còn hơn cả mạng sống của tôi, đối với tôi. Vâng. Tôi không thể thay đổi nó hơn là tôi có thể thay đổi màu mắt của mình. Tôi không thể làm điều đó.

245 Bây giờ, bởi ân điển của Ngài, tôi bị ràng buộc với Ngài, Đấng đã phán, giống như Ngài đã làm trong thời Môi-se, “TA HẰNG HỮU.”

246 Môi-se, anh em biết đấy, ông đã có một sự tuyệt đối. Khi ông ở dưới đó, ông có tất cả thần học mà một người có thể có. Và ông đã cố gắng rất nhiều. Ông là một nhà quân sự. Ông nhìn ra cửa sổ. Và bởi đức tin...Hãy lắng nghe. Bây giờ, hãy nhớ. “Bởi đức tin, Môi-se coi trọng sự sỉ nhục về—về Đấng Christ giàu có hơn những kho báu của xứ Ê-díp-tô.” Ông có đức tin vào những gì ông đang làm. Ông hoàn toàn tin điều đó. Ông biết rằng ông đã được sống lại vì mục đích đó. Nhưng ông đã thất bại. Ông đi ra để chán chường. Và ông đã thất bại.

247 Nhưng một ngày kia, trở lại phía sau sa mạc, ông đến với sự Tuyệt đối. Ông đến một nơi mà ông đã gặp Điều gì đó có thật. Có một bụi cây đang Cháy. Ông không muốn lấy những chiếc lá và đi xuống phòng thí nghiệm, để xem lý do chúng không bị cháy. Ông chỉ ngồi xuống bên Nó. “Hãy cởi giày ra, Môi-se.”

248 “Tôi sẽ đi xuống và hỏi mục sư của tôi, ‘Điều này thì sao?’” Ông không có thời gian để làm điều đó.

249 Ông phải cởi giày ra. Và khi ông nghe trong Đó, có Lời của Đức Chúa Trời hằng sống, ở trong bụi cây đó. “TA LÀ Đấng HẰNG HỮU. Ta nhớ lời hứa của Ta mà Ta đã hứa với Áp-ra-ham. Ta nhớ giao ước của Ta, và Ta xuống để giải cứu họ.”

250 Vậy thì, lúc đó, ông đã có một sự Tuyệt đối. Ông đã bị trói buộc với điều đó chừng nào ông còn sống, và Nó đã đưa ông lên Thiên đàng. Ông đã bị ràng buộc với sự Tuyệt đối đó, cho dù bất cứ nhà thần học nào nói gì đi nữa, ông không cần ai giải thích Điều đó cho ông, ông đã biết Nó, ông đã gặp Đức Chúa Trời. Và Tiếng nói, Trụ Lửa lớn đó đã dẫn dắt ông qua đồng vắng, và đi thẳng đến miền đất hứa, Trụ Lửa đó ở trong đó, có một Tiếng nói trong Nó, và Tiếng đó là Tiếng của Đức Chúa Trời đã chứng thực Lời. A-men.

Tôi hy vọng anh em không buồn ngủ bây giờ. Để ý.

251 Trụ Lửa đó đã phán Lời, và chứng thực Nó, để làm cho Nó tỏ cho thấy ông đã trích dẫn Kinh Thánh. “Ta là Đức Chúa Trời đã

hứa với Áp-ra-ham. Ta là Đấng ấy. Đó là vấn đề với Y-sơ-ra-ên. Đó là vấn đề ở dưới đó. Ta nhớ lời hứa của Ta, và Ta đã đi xuống để thấy điều đó được thực hiện.”

252 Đức Chúa Trời chỉ sử dụng con người, để làm việc với. Ngài không sử dụng các tổ chức. Ngài không sử dụng máy móc. Ngài có thể đã làm điều đó. Nhưng, Ngài đã chọn một người. Đúng vậy. Ngài có thể chọn những ngôi sao, ngọn gió, hay bất cứ điều gì, để rao giảng Phúc âm. Nhưng, Ngài đã chọn con người. Ngài không thay đổi chính Ngài. Ngài luôn luôn như vậy.

253 Ngài đã chọn Huyết cho sự cứu rỗi. Học vấn hoặc không điều gì khác sẽ từng thay thế vị trí của Nó. Huyết là cách thích hợp của Đức Chúa Trời cho sự cứu rỗi. Đúng vậy.

Và bây giờ, tôi muốn anh em để ý, Ngài không thể thay đổi.

254 Khi Ngài nói chuyện với Môi-se, Ngài phán, “Hỡi Môi-se, Ta đang sai ngươi xuống đó. Nhưng, trước khi ngươi đi, Ta muốn chứng minh với ngươi rằng Ta là Đức Chúa Trời.” Phán, “Ngươi có gì trong tay ở đó?”

Thưa, “Một cây gậy.”

255 Phán, “Hãy ném nó xuống.” Và nó biến thành một con rắn. Ông nhặt nó lên lại. Nó trở lại, một cây gậy.

256 Ồ, khi Môi-se đến chỗ có những kẻ giả mạo dấy lên, cố gắng giả mạo! Khi ông ném cây gậy của mình xuống, và nói, “Đây, thưa Pha-ra-ôn, tôi sẽ chỉ cho vua những gì Đức Chúa Trời bảo tôi làm. Tôi sẽ ném cây gậy này xuống, và xem nó biến thành một con rắn.” Nó đã biến.

257 Pha-ra-ôn nói, “Ta cũng có họ. Giáo phái của ta có thể tạo ra điều đó.” Vì vậy, họ đi qua và có một số kẻ giả mạo.

258 Môi-se đã làm gì? Ông đã đứng ngay tại đó. Tại sao? Ông đã gặp Đức Chúa Trời. Ông biết đó là Đức Chúa Trời. Ông đã làm xong phần việc của mình. Đã đến lúc Đức Chúa Trời hành động. Ông đã ở lại ngay tại đó.

259 Kinh Thánh đã nói điều tương tự sẽ lặp lại trong những ngày sau rốt, “Vì như Gian-nét và Giam-be đã chống trả Môi-se.” Đúng vậy. Thấy không?

260 Nhưng ông đã đứng đó. Và rồi ông thấy bàn tay của Đức Chúa Trời giáng xuống, và con rắn đó đã nuốt những con rắn còn lại của họ. Anh em có bao giờ để ý những gì đã trở thành những cây gậy chúng không? Chúng đã bị nuốt vào trong bụng của một cây gậy này. Môi-se đã dẫn dân Y-sơ-ra-ên đi qua đồng vắng, với cùng cây gậy đó, với tất cả những con rắn bên trong nó, tôi đoán vậy.

261 Tại sao? Anh em biết tại sao không? Khi Môi-se gặp bụi gai đang cháy này, anh em biết đấy, và bụi cây đang cháy đó đã tuyên bố, được chứng minh là Đức Chúa Trời. Ánh Sáng đó, Trụ Lửa đó, được chứng minh là Đức Chúa Trời. Và tôi tin rằng Đức Chúa Trời đến trong Môi-se, bởi vì, hãy xem ông trong quyền năng sáng tạo của mình. Môi-se đã chiếu sáng lúc đó với Lửa.

262 Anh em biết tôi sẽ đi đâu bây giờ, phải không? Chắc chắn, giống như Ngũ Tuần.

263 Để ý, Môi-se đã có Lửa. Lửa đã ở trong Môi-se. Bởi vì, bất cứ điều gì Môi-se nói, đó không phải là Môi-se. Đó là Đức Chúa Trời đang phán. Và ông đã thực hiện dấu hiệu của mình, bởi vì Trụ Lửa đã rời khỏi bụi cây và đến trên Môi-se. A-men.

264 Ồ, thưa anh em, anh em hiểu điều tôi muốn nói không? Cũng chính Chúa Jê-sus đó đã đi lên, trở lại vào Ngày lễ Ngũ tuần, trong hình thức của Đức Thánh Linh và Lửa. Nó nên ở trên dân sự, làm điều giống như Ngài đã làm, bởi vì Ngài đã phán Nó sẽ làm điều đó. Chúng ta ở đâu? Hiểu tôi muốn nói gì không? Môi-se, Lửa đã ở trong Môi-se. Nó đã rời khỏi bụi cây, đến trên Môi-se.

265 Chúng ta cố gắng đưa Lửa vào trong lò lửa. Đó là tất cả những gì chúng ta có. Những gì chúng ta cần là Lửa Thánh Linh, cùng Trụ Lửa đó đã dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên. Chắc chắn.

266 Ồ, anh em nói, “Này, Anh Branham, tôi sẽ cẩn thận về điều đó.”

267 Bây giờ, chờ một chút, khi Phao-lô, nhà thần học vĩ đại có nhiều kinh nghiệm, nhưng trên đường đến Đa-mách, và ông đã bị đánh ngã, ông nhìn lên và có Trụ Lửa đó, ông biết đó là Đức Chúa Trời. Ông đã thấy Nó được chứng thực trong Kinh Thánh,

Đó là Đức Chúa Trời. Và ông đã gọi Ngài, “Lạy Chúa.” Ông nói, “Lạy Chúa, Ngài là Ai? Tôi có thể làm gì?”

Ngài phán, “Ta là Jêsus.”

268 Điều đó đã giải quyết nó. Phao-lô đã có sự Tuyệt đối. Ông biết rằng Đức Chúa Trời của Cựu Ước là Chúa Jêsus Christ của Tân ước. Ở đó ông đã được neo chặt, và không có gì có thể lay chuyển ông. Chắc chắn. Ông đã có sự chứng thực. Tại sao? Cũng chính Trụ Lửa đó đã dẫn dân sự Ngài ra khỏi xứ Ê-díp-tô vào Y-sơ-ra-ên, vào xứ Palestine, cùng Trụ Lửa đó đang đứng đó tuyên bố là Chúa Jêsus Christ. Rồi ông biết mình đang ở đâu. Rồi ông đã sẵn sàng. Ngay khi ông được chữa lành và đầy dẫy Đức Thánh Linh, ông sẵn sàng đi. Thấy không?

269 Nhưng, ông đã có một sự Tuyệt đối. Nó ở lại với ông, trước A-c-ríp-ba và tất cả những người vĩ đại của họ thời đó, và những người nữ. Ông đứng đó cầu xin Lời. Tại sao? Ông biết rằng Lời là Đức Chúa Trời.

270 Ai đã viết sách Hê-bơ-rơ? Phao-lô, chắc chắn. Ông đã được hà hơi để làm điều đó. Nhưng tại sao? Trụ Lửa đó mà đã gặp ông đã ở trong ông. Đó là lý do ông có thể viết.

271 Đó là lý do Môi-se đã viết bốn quyển sách đầu tiên của Kinh Thánh, bởi vì, Trụ Lửa đó. Làm sao ông biết được sự sáng tạo đã bắt đầu như thế nào? Làm thế nào ông từng biết về những người khác? Bởi vì, cũng Trụ Lửa đó đã ở trong ông, đã ở trên bụi cây, ra khỏi bụi cây và ở trên ông. Và nó đã được chứng thực và chứng minh rằng Nó đã có. Cô-rê và họ muốn bắt đầu một tổ chức chống lại Nó, nhưng nó không có tác dụng. Nó đã thất bại. Môi-se đã có sự Tuyệt đối đó.

272 Phao-lô có cùng Sự Tuyệt Đối, cùng Trụ Lửa đó, cùng Đức Thánh Linh, cùng Đức Chúa Trời, không phải là “Ta đã là,” hay “Ta sẽ là,” Đấng “TA HIỆN HỮU,” ừm, thì hiện tại, luôn luôn.

273 Giô-suê đã có sự Tuyệt đối. Đó là khi ông gặp Chủ Tướng, đấng vạn quân của Chủ Tướng Y-sơ-ra-ên. Và Ngài bảo ông “điều hành chung quanh các bức tường.” Tất cả họ đã được củng cố. Ô, chao ơi, anh em nói về, khó đi vào à? Thật khó để có một buổi nhóm phục hưng trong đó, bởi vì không ai muốn cho ông vào. Tất

cả họ đã được đóng lại, trên ông. Nhưng ông đã gặp Chủ Tướng. Ngài bảo ông những gì phải làm. “Cứ mặc áo giáp đầy đủ của Đức Chúa Trời, và tiếp tục hành quân.” A-men. “Những bức tường sẽ sụp đổ.” Và khi dân sự la lớn, và tiếng kèn vang lên, đó là sự tuyệt đối của ông. Ông đã đi ngay vào chiến dịch của mình lúc đó, ngay đến—đến Giê-ri-cô. Chắc chắn. Ông đã có một sự Tuyệt đối, Lời của, từ Chủ Tướng.

²⁷⁴ Giăng, khi ông còn trẻ, và ông biết mình phải huấn luyện. Ông sẽ—ông sẽ phải giới thiệu Đấng Mê-si. Ông là người đó. Ông không hề biết Ngài là Ai. Ngài đã ở đâu đó. Và Giăng biết rằng ông không thể chỉ nhận lấy một kinh nghiệm thần học viện. Ông phải có một sự Tuyệt đối. Ông phải có điều gì đó hoàn toàn là sự thật.

²⁷⁵ Bây giờ, thưa các anh em, tôi muốn hỏi anh em đôi điều. Các mục sư truyền đạo, không phải là khác biệt, không phải là xấu tính, nhưng thành thật, anh em không nghĩ đây là một thời đại, trong tất cả sự hỗn loạn này mà chúng ta đang sống, chúng ta phải—chúng ta phải chắc chắn về điều này không? Có quá nhiều sự khác biệt.

²⁷⁶ Và Giăng biết ông phải hoàn toàn chắc chắn, vì vậy ông không bao giờ đến trường của cha mình. Không có gì nói rằng ông đã trở lại để học làm thầy tế lễ. Nhưng ông đã đi đến đồng vắng, và ở trong đồng vắng cho đến khi sự kêu gọi của ông đến.

²⁷⁷ Rồi ông đến gần, và đám đông đang đứng đó. Ông rất chắc chắn rằng Đấng Mê-si đã ở trong thời của ông, bởi vì ông là người đã được định trước để giới thiệu Đấng Mê-si này, bởi vì Ma-la-chi 3 đã nói vậy. “Ta sẽ sai sứ giả của Ta đến trước mặt Ta. Và người sẽ dọn đường.”

²⁷⁸ Giăng biết mình đang đứng ở đâu. Cho dù bao nhiêu thầy tế lễ sẽ nói, “Ông muốn nói thì giờ, chúng ta đã lên đây, của lễ hằng ngày sẽ được cất đi à?”

²⁷⁹ Ông nói, “Sẽ đến lúc Chiên Con của Đức Chúa Trời sẽ đến, mà sẽ cất cửa lễ đi.” Đứng trong bùn, có bộ râu trên mặt, anh em sẽ đuổi người khỏi nhà mình ngày hôm nay. Đã có...Hiểu không?

280 Đức Chúa Trời không ở trong giai cấp và sự hào nhoáng, như chúng ta cố gắng đặt Ngài vào, và những người Ngũ Tuần chúng ta, Đức Chúa Trời ở trong sự khiêm nhường.

281 Ông ấy ở đó, đang đứng. Hãy quan sát ông. Và ông đang giới thiệu. Ông, ông nói... Ông rất tin chắc rằng Ngài đã ở đó, ông nói, “Có một Đấng đang đứng giữa các người, Đấng mà các người không biết.”Ồ, chao ôi! Thật là một sự quở trách! “Có một Đấng ở giữa các người, ngay bây giờ, Đấng mà các người không biết.”

282 Tôi tự hỏi nếu tôi bắt chước ông trong một phút thì nghe có vẻ báng bổ không. Có lẽ tốt hơn tôi không nên. Một trong số các bạn, mà các bạn không biết. Các bạn tuyên bố các bạn biết Ngài, nhưng các bạn không biết. Gô-gô-tha, họ giết chính Đức Chúa Trời mà họ tuyên bố họ đang phục vụ. Họ không biết Ngài.

Giăng nói, “Có một Đấng ở giữa các người, mà các người không biết Ngài.”

283 Và một ngày kia ông nhìn ra đó, và ông hoàn toàn nhìn thấy một Bô Câu từ Trời giáng xuống, và một Tiếng nói. Không ai khác đã nhìn thấy Nó. Không ai khác nghe Nó. Nhưng ông đã thấy Nó, và Nó là một sự tuyệt đối; không phải Giáo sư Jones, hay người nào khác. Đó là, “Trên Đấng mà người sẽ thấy Thánh Linh giáng xuống và ở lại trên, Ngài là Đấng sẽ làm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh và Lửa.” Đó là sự chứng thực Thiêng liêng của Đức Chúa Trời làm cho nó như vậy. Đó là một sự tuyệt đối. Không có—không có thắc mắc nào trong tâm trí của Giăng. Nó đấy, thật chính xác những gì Đức Chúa Trời đã phán sẽ xảy ra. Nó đấy. Vì vậy, Bô Câu đó ở trên Người bình thường đó là—là sự tuyệt đối của Giăng. Ông biết đó là sự thật.

284 Bây giờ tôi sẽ kết thúc bằng cách nói vài lời này. Anh em không nghĩ chúng ta cần một sự Tuyệt đối sao? Anh em không nghĩ chúng ta cần điều gì đó có thật sao? Chắc chắn. Chúng ta cần điều gì đó, điều gì đó mà anh em có thể nói, “Đây là Nó,” đặt tay anh em lên nó. “Đây là Nó,” chúng ta có thể thấy. Chúng ta sẽ làm điều đó như thế nào? Mọi người nói, “Đây là Nó. Đây là Nó.” Nhưng đó phải là lời Kinh Thánh, một sự tuyệt đối.

285 Cho phép tôi đưa ra cho anh em một điều cá nhân nhỏ bé

trước khi tôi kết thúc. Thưa anh, chị em, khi tôi đưa ra sự lựa chọn của mình, về việc tôi muốn ở lại với giáo hội Báp-tít, hay là gì. Nó thật tốt như bất kỳ—bất kỳ người nào trong số họ, đối với tôi, chỉ là một nhóm người tập hợp lại với nhau, điều đó ổn thôi. Nhưng khi đến lúc họ phải nói với tôi rằng tôi phải thỏa hiệp với Lời, bây giờ, điều đó, tôi đã không làm từ đó. Không. Hiểu không? Lời là trên hết. Thấy không?

286 “Ồ,” họ nói, “nếu anh không làm *điều đó*, anh không thể thuộc về giáo hội Báp-tít nữa.”

287 Tôi nói, “Tôi không biết. Không phải giáo hội Báp-tít đã cứu tôi. Chính là Chúa Jêsus Christ, đấy, đã cứu tôi.”

288 Ngài là Đấng Tối Thượng của tôi. Ngài là Chỗ Đứng của tôi. Ngài là Sự Tuyệt Đối của tôi. Ngài là Cột trụ của tôi. Tôi đứng đó.

289 Bây giờ, nếu tôi có điều sai, thì Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ xác nhận điều đó. Nhưng nếu anh em có điều đúng, Đức Chúa Trời bắt buộc phải xác nhận điều đó. Thế đấy. Và đó là bằng chứng về điều đó. Thấy không? Nếu nó đúng, Đức Chúa Trời bắt buộc phải chứng minh nó đúng. Nếu nó sai, Ngài sẽ không liên quan gì với nó.

290 Vì vậy, tôi nhớ, sau buổi nhóm phục hưng đầu tiên của tôi. Tôi đã ở dưới sông, làm phép báp-têm. Tôi lấy người thứ mười bảy ra. Vợ tôi, một cô bé đang đứng trên bờ sông vào lúc đó. (Tôi chưa hề kết hôn với người vợ đầu tiên đã chết của tôi.) Và ở đó, trên bờ sông. Và tất cả họ đang đứng đó, hàng trăm và hàng trăm người, vâng, bốn hay năm ngàn người, có lẽ nhiều hơn, đi lên xuống bờ sông, một buổi chiều thật nóng nực vào tháng Sáu.

291 Tôi bước ra dưới nước, và tôi lấy một ứng viên, khoảng người thứ mười bảy, để làm phép báp-têm cho anh ta. Tôi đã có khoảng năm trăm người, sau buổi nhóm phục hưng của tôi, chịu báp-têm. Và tôi bước ra dưới nước với người này. Tôi bắt đầu đưa tay lên. Tôi nói, “Lạy Cha Thiên thượng, như con...”

292 Và khoảng thời gian đó, Điều gì đó đã lay động tôi. Tôi nghĩ, “Nó ở đâu?” Tôi nhìn quanh. Mọi người cúi đầu, ồ, theo như tôi có thể thấy. Con đường phía trên bờ sông, có, ồ, những chiếc xe hơi và những người chất đống trên khắp các bức tường, và các

thứ. Tôi nhìn lại lần nữa. Tôi nghe một Tiếng nói, “Hãy nhìn lên.” Và tôi sợ nhìn lên. Tôi chỉ là một người trẻ. Chúng ta đã có bức tranh về Nó.

Tôi nói, “Cha...”

Điều gì đó nói, “Hãy ngược lên.”

²⁹³ Tôi đặt tay xuống. Anh bạn trẻ này, tôi đã làm phép báp-têm, đã nhìn thẳng vào mặt tôi. Anh ấy nói, “Ồ, Anh Bill?”

Tôi nói, “Anh có nghe Điều đó không?”

Anh ấy nói, “Không.”

Tôi nói, “Lạy Cha trên Trời...”

Ngài phán, “Hãy nhìn lên.”

²⁹⁴ Tôi nhìn lên, như thế *này*. Và từ trên trời giáng xuống một Trụ Ánh Sáng quay cuồng, một Tiếng đến từ Nó, gầm thét, giáng xuống. Nói, “Như Giăng Báp-tít được sai đến để báo trước sự đến lần thứ nhất của Chúa Jêsus Christ, người được sai đến cũng vậy.” Ôi Chúa! Tôi đã quan sát Ánh sáng đó. Tôi đã thấy Nó, từ khi còn bé.

Tôi đã cố gắng nói với mọi người. Họ nói, “Anh mất trí rồi.”

²⁹⁵ Nhưng nghiên cứu khoa học, quá cố George J. Lacy, khi ông xem xét, khi họ chụp bức ảnh của Nó, Nó ở đó, giống như vậy. Nó cho thấy trong bức tranh. Bằng chứng khoa học chứng minh rằng Nó đúng. Đối với tôi, nó không bao giờ nói với tôi một điều nhưng là chính xác trên lời Kinh Thánh này.

²⁹⁶ Khi, tôi đã nhìn thấy Lửa đó và nghe Nó, và thấy mọi người la hét, ngất xỉu, và ngã xuống, nhìn vào đó, và chỉ về phía Ánh sáng đó. Tờ báo, tờ Louisville, đã đăng một bài báo tuyệt vời. Nó đã được đăng trên hãng thông tấn Associated Press, khắp Canada, mọi nơi, “Ánh Sáng Huyền bí xuất hiện trên một mục sư Báp-tít địa phương trong khi làm phép báp-têm.” *Huyền bí*, “khó hiểu.” Bao nhiêu lần họ đã chụp Nó? Thực tế mỗi người ở đây, tôi đoán, đã có nó trong nhà của anh chị em. Nó ở đó ở Washington, DC, có bản quyền như “Đấng siêu nhiên duy nhất đã từng được chụp ảnh, được chụp ảnh một cách khoa học.”

297 Nó là gì? Cũng Ánh Sáng đó, cùng Tiếng nói đó, đã phán và nói, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Đó là cùng một Tiếng nói. Đối với tôi, Đó là cùng một Trụ Lửa đã ở nơi xa kia, bởi vì Nó đang làm những công việc giống như vậy. Chúa Jêsus phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời và Ta đi về cùng Đức Chúa Trời. Còn ít lâu và thế gian không thấy Ta nữa.” Ngài đã đến. Ngài phán, khi Ngài còn ở đây trên đất, tại bữa tiệc, Ngài phán, “TA LÀ ĐẤNG HIỆN HỮU.” Anh em nói...

298 “Ồ, Ngài chưa quá năm mươi tuổi, nhưng, Ngài nói, Ngài nói Ngài đã ‘thấy Áp-ra-ham’?”

Ngài phán, “Trước khi có Áp-ra-ham đã có TA HIỆN HỮU.”

299 Ngài đã ở đó. Nó là gì? Ánh Sáng đó, Lửa đó, Đức Chúa Trời đó, Thánh Linh đó. Đức Chúa Trời là Lửa đang cháy. Ngài là Sự Sáng. Và Nó đã ở đó, trong, được bày tỏ trong Chúa Jêsus Christ. Nó đã trở lại khi Chúa Jêsus sống lại từ mồ mả.

300 Nhưng vào ngày Ngài gặp Phao-lô, đi xuống thành Đa-mách, Ngài đã quay trở lại với Đức Chúa Trời lần nữa, vì Ngài đã phán, “Ta là Jêsus, Đấng mà ngươi bắt bớ.”

301 Thưa các anh em, đừng ngủ quên. Anh em không thấy rằng cũng chính Đức Chúa Trời đó đang ở giữa chúng ta ngay bây giờ, đang chứng minh chính Ngài, rằng Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi? Đó là sự Tuyệt đối của tôi.

302 Ngài không bao giờ nói với tôi một điều...Nếu Ngài phán với tôi một điều mà trái ngược với lời Kinh Thánh này...

303 Tôi chưa bao giờ có ai đứng trước tôi và tranh cãi Điều đó. Một lần, người đàn ông nói ông ta sẽ, và ông đã không làm điều đó. Ông đã không xuất hiện. Ngài có giác quan tốt hơn tôi nghĩ. Ngài biết rõ hơn là làm điều đó. Anh em biết đấy, người mà lần nọ đứng lên trong một buổi nhóm, để làm điều đó, đã bị bại liệt. Họ đã mang anh ta ra ngoài.

304 Tôi chưa bao giờ phải lo lắng điều gì, bởi vì tôi tin sự Tuyệt đối của tôi là Lời của Đức Chúa Trời. Nó được bày tỏ. Dựa trên điều này, tôi sẽ đặt linh hồn và thể xác của tôi. Tại sao? Ngài không hề

nói với tôi một điều nào ngoài những gì hoàn toàn thuộc về Kinh Thánh. Ngài chưa bao giờ nói điều gì với tôi, trước bất kỳ người nào trong các bạn...Tôi sẽ lấy bất kỳ người nào trong số các bạn để buộc tội. Có bao giờ Ngài nói với anh em điều gì trong Danh Chúa mà không ứng nghiệm không? Điều đó chính xác.

³⁰⁵ Đó là gì? Đó là, “Trên đá này,” dựa trên Lời này. Đó là Đấng mà tôi nhận được sự mặc khải. Đó là từ Ngài Đấng bày tỏ Nó. Tôi thất học. Tôi không cố gắng nghiên cứu, không cố gắng biết Nó. Tôi chỉ làm như Ngài bảo tôi. Rồi, khi Ngài tỏ cho tôi thấy, tôi nhìn ở đây, và Nó ở đó. Tôi thậm chí đã không thấy Nó, và Nó đây này, và Nó bày tỏ chính Nó. Đó là sự Tuyệt đối của tôi. Nó đã giữ tôi lại trong suốt những năm này. Thưa các anh em, Nó đã giúp tôi khi tôi không có cách nào khác để được giúp đỡ.

³⁰⁶ Tôi muốn chết bởi Nó. Khi tôi đến lúc chết, tôi hy vọng, giống như Môi-se, tôi thấy Vàng Đá đang đứng đằng xa kia. Tôi muốn bước lên nó, và có một số người hộ tang mang tôi đi.

³⁰⁷ Cho đến lúc đó, tôi sẽ sống đúng với Lời đó, vì vậy xin giúp tôi, Đức Chúa Trời ôi, bởi vì đó là Sự Tuyệt Đối của tôi, không có ác ý đối với người nào, với tình yêu thương và ân điển đối với tất cả mọi người. Nếu điều đó không đúng, Đức Chúa Trời có thể đánh tôi chết đứng trên bục giảng này. Tôi không có ác ý chống lại ai. Tôi yêu mọi người.

³⁰⁸ Và anh em không biết, anh em đã từng đọc Giảng Nhất 4:17, rằng anh em phải có sự sửa trị như thế, để làm cho chân thật tình yêu thương vào lúc phán xét? Nó không khác biệt. Đó là tình yêu. Tình yêu thì nghiêm khắc, và tình yêu thì sửa trị.

³⁰⁹ Một người đàn ông, ắt để vợ mình đi ra ngoài và chạy quanh suốt đêm với một số người say rượu, đi vào, sáng hôm sau, nói, “Vâng, em yêu quý, anh hy vọng em đã có một thời gian tốt đẹp,” anh là một lời bào chữa tội nghiệp của một người đàn ông. Bất cứ người đàn ông nào sẽ để vợ mình ra ngoài đó và mặc quần đùi, và những bộ đồ tắm cũ kỹ này, những bộ bikini, hay bất cứ thứ gì, nằm giữa những người này, tôi có chút hi vọng về anh em thậm chí là một người đàn ông. Đúng vậy.

³¹⁰ Con người không được đo bằng bắp tay của anh ta bao nhiêu,

cơ bắp anh ta to như thế nào, anh ta được đo bằng tính cách của mình. Điều đó hoàn toàn đúng. Và tính cách đến từ Lời của Đức Chúa Trời, và chỉ điều đó.

³¹¹ Và bất cứ thầy giảng nào tự xưng là thầy giảng, chối bỏ Lời đó, đó là tính cách nhỏ bé của Đức Chúa Trời ở đó, đối với tôi. Amen. Có thể là một số hy vọng nếu anh ấy sẽ lắng nghe một lát. Vâng. Bây giờ, tôi không muốn bị chỉ trích lần nữa. Thấy không? Tôi yêu các bạn, và tôi muốn nói điều đó.

³¹² Nhưng Đó là sự Tuyệt đối của tôi, thừa các anh em, Lời này, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Và anh em biết điều đó đúng.

³¹³ Tôi đang nhìn quanh tìm Anh Carlson, để xem anh ấy có còn ngồi ở đây không. Tôi đoán anh ấy đã đi rồi. [Người nào đó nói, “Henry?”] Vâng. Anh ấy đã nói chuyện ở đây, cách đây một lát.

³¹⁴ Anh ấy đã ở ngay đó ở Chicago khi nhóm đó của Hiệp hội Mục sư Truyền đạo Greater Chicago, ồ, hai hay ba ngày, sẽ kéo tôi vào đó và mắng nhiếc tôi thậm tệ, vâng, về một số điều mà tôi đã giảng dạy về Điều này và về những điều này. Và ba đêm trước khi nó xảy ra, Đức Thánh Linh đã đánh thức tôi và nói, “Hãy đi qua đó và đứng bên cửa sổ đó.” Tôi đi, và có một tia chớp lóe lên. Ngài phán, “Họ đã giảng một cái bẫy cho người, nhưng đừng sợ đi. Ta sẽ ở với người.”

³¹⁵ Tôi đem theo Anh Carlson, Anh Tommy Hicks. Tất cả các bạn đều biết anh ấy. Chúng ta đã có cuốn băng ghi âm của nó ngay tại đây. Và họ muốn tôi đi vào sáng hôm sau, để ăn điểm tâm với họ. Tôi đi xuống đến Town and Country, và chúng tôi ngồi xuống đó. Tôi nghĩ tôi sẽ chỉ thử Tommy. Anh ấy là một người bạn tốt của tôi, người anh em yêu quý. Tôi nói, “Tommy, tôi phải gặp họ những mục sư truyền đạo.” Tôi nói, “Anh là Tiến sĩ Thần đạo. Cách nói chuyện ngu dốt nhỏ mọn của tôi,” tôi nói, “tôi không thể gặp họ. Anh sẽ làm điều đó cho tôi chứ? Tôi đã làm ơn nhiều cho anh.”

Nói, “Ồ, tôi không thể làm điều đó, Anh Branham.”

³¹⁶ Và Anh Carlson, họ, nhìn nhau. Tôi nói, “Anh nghĩ anh đang giấu tôi điều đó à? Tôi biết tại sao anh không chịu làm điều đó.” Tôi nói, “Hãy lắng nghe. Đó là bởi vì Hiệp hội đó có điều gì đó mà

họ sẽ chất vấn tôi.” Và cả hai trông giống như họ có thể té xuống sàn nhà.

317 Và khi họ làm thế, tôi nói, “Chắc chắn, là vậy. Nhưng, hãy để tôi nói với anh, Anh Hank.”

318 Anh ấy đang ngồi ở đâu đó bây giờ. Anh ấy ở ngay quanh đây. Và vì vậy anh ấy đang ngồi ngay tại đây. Tôi nói, “Anh Hank...” Anh em hãy để anh ấy làm chứng. Và vì vậy chúng ta vừa mới nói về điều đó, cách đây một lát, trong đó.

319 Tôi nói, “Anh Hank, hãy lắng nghe. Anh đã thuê phòng khách sạn đó, phải không? Nhưng CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, họ sẽ từ chối anh.”

Anh ấy nói, “Anh Branham, họ đã nhận tiền đặt cọc của tôi.”

320 “Tôi không quan tâm anh đã đưa ra điều gì. Anh sẽ không có được điều đó. Chúng ta sẽ đi vào một nơi...Đó là căn phòng màu xanh lá cây, và phòng này là màu nâu. Và Tiến sĩ Meade sẽ ngồi xuống đây, và *như vậy*,” và thật chính xác nơi họ sẽ ngồi. Và tôi nói, “Tôi không muốn anh cố gắng bảo vệ cho tôi. Cứ giới thiệu tôi với cử tọa, và để tôi làm phần còn lại.” Ông ấy nói...

321 Và sáng hôm đó khi ông đến đó, mọi người đang ngồi hoàn toàn chính xác. Họ đã hủy bỏ nơi đó. Và ông phải đến Town and Country ở ngoài đó, để—để có được nơi đó, một căn phòng màu nâu, thật chính xác. Ở đó Tiến sĩ Meade và tất cả những người còn lại của họ, chỉ nơi mà họ...

322 Tôi nhìn qua anh ấy, và Anh Tommy Hicks nhìn tôi. Anh ấy—anh ấy—anh ấy—anh ấy nói, “Anh Branham, tôi cảm thấy như ngất xỉu.” Và anh ấy nói...

Tôi nói, “Đừng lo lắng.”

323 Và vì vậy Anh Carlson đứng lên, nói, “Bây giờ, tôi biết nhiều người trong anh em sẽ bất đồng với Anh Branham, và những thứ như thế,” nhưng nói, “có một điều, anh ấy không sợ đứng ở đây.” Và nói, “Bây giờ, tôi sẽ giao nó lại cho anh ấy.”

324 Tôi nói, “Bây giờ, mỗi người trong các bạn, đây là những gì các bạn đã chống lại tôi.” Và tôi đã gọi qua, bốn hay năm cuộc gọi khác nhau. Tôi nói, “Tôi muốn người nào đó lấy Kinh Thánh của Ngài và đến đây, đứng bên cạnh tôi và bác bỏ Nó. Chắc chắn

vậy. Và nếu các bạn không thể làm điều đó, thì hãy tránh xa tôi.”
Ừ-m. Đúng vậy. Vâng, thưa quý vị. Vâng, thưa quý vị. Ừ-m! Đúng
vậy.

325 Tôi đang đứng nơi xa kia ở Bombay, Ấn Độ, cũng giống như
vậy, khi một người mù đứng ở đó. Họ và mọi thứ khác đang ngồi
ngoài đó, và họ, những người thánh thiện, và những người Hồi
giáo, và những người theo đạo Phật, mọi thứ. Tôi đã thấy khái
tượng mà người đàn ông này sẽ có được thị lực của mình. Tôi
nói, “Hãy để, một trong những người ở ngoài đó, lên đây và cho
anh ấy thị lực. Hôm nay tôi được tiếp đãi bởi mười bảy tôn giáo
khác nhau, và mỗi người trong các bạn đang chối bỏ Chúa Jêsus
Christ.” Tôi nói, “Nếu tôn giáo của các bạn quá vĩ đại, hãy đến,
cho người đàn ông này thị lực.”

326 Các bạn sẽ nói gì? Ông ấy là một người tôn thờ mặt trời. Giống
như, Đức Thánh Linh, nhưng họ nghĩ Đó là “thần giao cách cảm,”
anh em thấy, và tôi đang “đọc được tâm trí của họ.”

327 Tôi nói, “Ồ, chắc chắn Đức Chúa Trời của sự sáng tạo, nếu
một người muốn làm đúng, chắc chắn rằng Đức Chúa Trời của
sự sáng tạo sẽ mang người đó trở lại tình trạng đúng đắn của
mình.”

328 Tôi sẽ không nói điều đó, không vì điều gì, nếu tôi đã không
thấy điều đó xảy ra trong một khái tượng. Nhưng, tôi biết, lúc
đó. Thấy không? Anh em không muốn lấy điều gì đó mà anh em
tưởng tượng. Anh em muốn chắc chắn rằng mình đúng, thế thì
anh em không quan tâm điều gì đến hay đi. Ngài đang đứng đó
với bạn, và vì vậy điều đó có gì quan trọng? Ở đó, anh em biết
điều gì đã xảy ra, và người mù đã nhận được thị lực của mình.

329 Cách đây khoảng hai hay ba tháng, tôi đang đứng trong
phòng. Tôi nghe một giọng nói trong góc. Tôi đã cố gắng đánh
thức vợ tôi, để nhìn nó ở đó. Ở đó, nó đã xảy ra trước đó, là một
thứ gớm ghiếc đang đứng đó tại giường, buộc tội tôi. Sau khi Ngài
đã bảo tôi... Tôi đã thấy một con rắn độc lớn đang chạy. Đó là một
con rắn độc châu Phi, và nó đang cố giết người, và đuổi theo em
trai tôi. Và tôi la lên, “Ôi Chúa, con có thể làm gì?”

330 Ngài phán, “Người đã được ban cho quyền phép để trói buộc nó.” Nói “Hãy có lòng can đảm.”

331 Tôi đã nói với nó. Và cái đuôi của nó hướng lên trên không trung, và quay tít, và, giống như tay cầm bình này ở đây, và chính mình bị nghẹt thở đến chết. Khói xanh bay ra khỏi nó.

332 Sáng hôm sau, khi tôi thức dậy, tôi đang nằm ở đó. Tôi nói, “Tốt hơn là tôi nên thức dậy và đưa bọn trẻ đến trường.” Tôi nhìn qua, và có một thứ trông gớm ghiếc này. Trông giống như nó là Alley Oop trên tờ báo khô hải, những cái sừng to lớn nhô ra từ nó. Nó đang đi, nghe giống như một con gà mái đang kêu, hay—hay đang gáy, giống như chúng đang đi ra từ chuồng. Tôi đã nhìn vào nó.

Tôi nói, “Meda, Meda, em yêu.” Và cô ấy đã không thức dậy.

333 Tôi nghĩ, “Vâng, điều đó sẽ làm cô ấy sợ đến chết.” Tôi đã đợi ở đó chỉ một phút, và đứng nhìn.

334 Người ta nói về ma quỷ, và thậm chí không biết chúng là gì, đôi khi. Đúng vậy. Nhưng anh em, có thể, chạy đâm đầu vào chúng, mỗi ngày, nhưng anh em sẽ gặp. Để ý.

335 Và sau một thời gian ngắn, hẳn buộc tội tôi. Nói, “Người không có quyền phép với Đức Chúa Trời. Người chỉ là một kẻ lừa đảo. Người không có quyền phép.”

336 Tôi nói, “Hỡi Sa-tan, người là kẻ xúc phạm ta. Hãy tránh đường cho ta, trong Danh Chúa Jêsus Christ.” Và hẳn đã bỏ đi.

337 Tôi nằm đó một chút, trên giường. Bắt đầu đứng dậy, tôi cảm thấy một cảm giác thật êm dịu đến với tôi. Tôi nghĩ, “Không biết bây giờ Đức Thánh Linh có ở gần không?” Và ở trong góc... Tôi nói thật, đây là Kinh Thánh của tôi ở trên tấm lòng tôi. Tiếng êm dịu nhất mà tôi từng nghe trong đời, đã nói, “Đừng sợ đi bất cứ đâu, và đừng sợ làm bất cứ điều gì, vì sự Hiện diện không bao giờ sai của Chúa Jêsus Christ ở cùng người bất cứ nơi nào người đi.”

338 Điều đó đã giải quyết nó, với tôi. Hãy để họ nổi cơn thịnh nộ. Tôi có một sự Tuyệt đối. Neο của tôi giữ nơi xa kia, bởi vì đó là Lời của Đức Chúa Trời hằng sống. A-men. Vâng. Anh chị em tin Ngài không?

Chúng ta hãy cúi đầu một lát.

339 Nếu bạn chưa có sự Tuyệt đối đó bây giờ, hãy nhận lấy Nó. Nếu anh em muốn có sự Tuyệt đối đó, sự đảm bảo đó trong lòng anh em về Đức Thánh Linh, hãy giơ tay lên, nói, “Tôi muốn điều gì đó sẽ chấm câu Lời của Đức Chúa Trời, và tôi có thể thấy Lời của Đức Chúa Trời được bày tỏ.” A-men. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Nó ở khắp tòa nhà. Cảm ơn các bạn.

340 Tôi chỉ nói với bạn Lẽ thật, thưa bạn. Đừng để Nó đi qua anh em. Tôi không đang tuyên bố...Tôi không là gì cả. Tôi là anh em của các bạn. Anh em đừng để ý đến một sứ giả nào. Anh em nhìn xem Sứ điệp. Đừng quan sát sứ giả. Đức Chúa Trời sẽ lấy nó đi khỏi anh em. Ngài sẽ không chia sẻ sự Vinh hiển của Ngài với ai cả. Đúng vậy. Anh em đừng nhìn xem sứ giả. Hãy nhìn xem Sứ điệp.

341 Nếu một người đàn ông chạy vào đây, người đó có thể là người da đen, vàng, nâu, rách rưới, nếu anh ta có một tấm séc cho bạn, một hối phiếu ngân hàng với giá một triệu đô la, anh em sẽ không quan tâm anh ta da màu gì hay anh ta ăn mặc như thế nào. Đó là sứ điệp anh ấy dành cho anh em.

342 Bây giờ, đừng nhìn vào ngữ pháp của tôi và—và các thứ. Anh em chỉ nhớ tôi đang nói với anh em về Chúa Jêsus Christ Đấng đang ở đây bây giờ. Anh chị em hãy tin Ngài bằng cả tấm lòng. Đừng không tin Ngài.

343 Bây giờ tôi đang quan sát để xem những gì Ngài sẽ nói với tôi. Cúi đầu và bắt đầu cầu nguyện. Chỉ có đức tin. Đừng nghi ngờ.

344 Bây giờ, lạy Cha Thiên thượng, tất cả đều ở trong tay Ngài. Con cầu nguyện, lạy Cha Thiên thượng, ngay bây giờ, để những người nam và những người nữ ở đây có thể nhận ra rằng đây không phải là một điều dễ dàng để làm, là một người phạm và sống giữa loài người, sống với các dân tộc. Con cầu xin, lạy Cha Thiên thượng, để họ sẽ hiểu điều này và biết rằng đầy tớ của Ngài đang—đang cố gắng nói về Ngài. Và con thấy rằng Ngài giữ Lời Ngài, Chúa ôi. Con thấy điều đó đúng. Con thấy rằng Ngài và Lời Ngài y như nhau.

³⁴⁵ Và Ngài đã cứu mang con một cách an toàn, Cha ôi. Nếu... Thiên sứ đó là Đấng mà dân sự đã thấy, và đã thấy Ánh Sáng của Ngài, Nó ở trong một Trụ Lửa. Lạy Chúa, với cả tấm lòng con tin Đó là Đức Chúa Jêsus của chúng con. Con tin Đó là Thánh Linh của Ngài, Đức Thánh Linh, mà tất cả chúng ta thờ phượng và tin vào.

³⁴⁶ Lạy Chúa, xin cho chúng con nhận ra Nó bây giờ, và xin cho chúng con hiểu và trở lại. Và xin cho hội thánh tự thanh tẩy. Xin cho mọi giáo phái. Lạy Cha, con không cầu nguyện rằng Ngài sẽ phá vỡ những giáo phái đó. Nhưng con cầu nguyện rằng Đức Thánh Linh sẽ đi vào trong những người được bổ nhiệm đó, và họ sẽ thấy những điều khác hẳn, để tất cả họ có thể trở nên một, một tình anh em. Xin ban cho điều đó.

³⁴⁷ Con cảm ơn Ngài vì sự hợp tác tốt đẹp của họ, Chúa ôi. Nếu không có Ngài ở trong này, thì đã không có ai để con vào. Nhưng, Ngài, Ngài ban ơn cho con với những mục sư truyền đạo này. Con cầu xin Ngài ban phước cho họ, Chúa ôi. Con cầu nguyện cho họ, đặc biệt, cho mỗi người.

³⁴⁸ Con cầu nguyện cho Anh Williams. Lạy Chúa, xin ban cho anh sự ao ước của lòng anh.Ồ, con cầu xin Ngài giúp đỡ anh ấy, anh ấy và Chị Williams, và—và những ước muốn của họ. Anh Shakarian, Chị Shakarian, tất cả những người điều hành này ở đây, của nhóm giáo dân lớn này mà Ngài đã kêu gọi, trong những ngày sau rốt này, để mang một sứ điệp để liên hiệp các anh em lại với nhau, Chúa ôi, xin cho họ không bao giờ trở thành một giáo phái. Xin cho họ ở lại tự do khỏi tất cả những điều đó, và đưa cánh tay của họ ra và nhận vào tất cả những người anh em được sinh ra bởi Thánh Linh. Xin ban cho điều đó.

³⁴⁹ Xin ban phước cho tất cả các nhóm. Xin ban phước cho Một Ngôi, và—và...tất cả những nhóm nhỏ khác nhau, Chúa ôi, đó là những ý tưởng khác nhau của họ, những—những người theo thuyết Ba Ngôi, và những người tin rằng Đức Chúa Trời là hai, và Đức Chúa Trời là ba. Và Đức Chúa Trời là...Ồ, bất cứ điều gì họ tin, Đức Chúa Trời ôi, xin cho họ biết rằng có một Đức Chúa Trời thật, Chúa Jêsus Christ là Con Ngài. Và xin ban cho điều đó, Chúa ôi, để họ có thể hiểu những điều này, rằng chúng con không có

bốn hay năm Đức Chúa Trời. Chúng con có một Đức Chúa Trời trong—trong ba chức vụ; cùng một Đức Chúa Trời, trong Cha, Con, và Thánh Linh. Xin cho họ...Xin cho sự mặc khải hiện ra trên họ ngày hôm nay, Chúa ôi.

³⁵⁰ Xin cho cuộc chiến này dừng lại. Và xin cho những người nam và người nữ có thể hội hiệp với nhau, và là một trong Đấng Christ, vì thì giờ đã quá trễ cho những tranh cãi này và những điều nhỏ nhặt này.

³⁵¹ Con tin Ngài. Và con tin, Cha ôi, tất cả những gì Ngài đã định trước để đến với Sự Sống sẽ nghe Tiếng Ngài và đến. “Chiên Ta sẽ nghe Tiếng Ta.” Và con tin rằng Ngài sẽ ban cho điều đó, Chúa ôi. Xin ban phước cho họ bây giờ.

³⁵² Có nhiều bàn tay ở đây, có lẽ hai trăm bàn tay giơ lên trên không, muốn tiếp nhận Ngài như là Đấng Cứu Rỗi của họ, và muốn tiếp nhận Ngài như—như sự Tuyệt đối của—của—của họ, điều gì đó mà họ có thể đặt đức tin của họ, rằng chính tấm lòng của họ sẽ đánh thủng mọi Lời và làm cho nó được bày tỏ. Xin nhậm lời, Cha ôi. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, con cầu xin điều đó.

³⁵³ Bây giờ, trong khi anh em ở đây với nhau và trong nhóm nhỏ này, tôi muốn anh em đang cầu nguyện. Và tôi chưa bao giờ làm điều này, nhưng tôi cảm thấy được dẫn dắt để làm điều đó. Cứ cầu nguyện.

³⁵⁴ Và bao nhiêu người trong các bạn ở đây biết tôi? Và anh em đau ốm hay có nhu cầu, vì chính anh em hay người nào đó, hãy giơ tay lên. Rằng anh em biết tôi, và biết rằng tôi biết anh em, hãy giơ tay lên, ở mọi nơi. Thấy không? Thật giống như tất cả khắp nơi. Bây giờ, anh em đặt tay xuống.

³⁵⁵ Bây giờ, những người mà các bạn biết rằng các bạn không biết tôi, và tôi không biết các bạn, hãy giơ tay lên. Ồ, vẫn còn, ở mọi nơi, không có cách nào để phân biệt chúng.

³⁵⁶ Bây giờ tôi muốn anh chị em cầu nguyện, cầu nguyện một cách chân thành. Đừng nghi ngờ bây giờ. Chỉ cầu nguyện. Và chúng ta hãy để Đức Thánh Linh...

³⁵⁷ Bây giờ, nếu tôi đã nói những điều này, bây giờ, anh em biết tốt và rõ ràng tôi hoàn toàn không thể biết anh em là ai, anh em là gì, hay bất cứ điều gì về nó, có gì không ổn với bạn. Nhưng điều gì xảy ra? Chúa Jêsus chẳng đã hứa điều giống như vậy trong ngày sau rốt sao? Chẳng phải Ngài đã phán ở đó, khi Ngài phán, “Như đã xảy ra trong thời Sô-đôm”?

³⁵⁸ Khi Đức Chúa Trời được bày tỏ trong xác thịt, rằng Người đến đó, chỉ là một Người, ăn thịt bò hay bê, uống sữa, và bánh mì. Và Ngài phán, “Sa-ra ở đâu?”

Thưa, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.”

³⁵⁹ Và Ngài đã phán bảo những gì Ngài sẽ làm. Ngài phán, “Ta sẽ đến thăm các ngươi.” Áp-ra-ham đã gọi Ngài là *Ê-lô-him*, Chúa là Đức Chúa Trời. Và Ngài phán...

Sa-rah đã cười thầm.

³⁶⁰ Và Ngài phán, “Tại sao Sa-ra cười?” Với lưng Ngài quay về trại.

Chúa Jêsus phán, “Như đã...”

³⁶¹ Anh em thấy, có hội thánh xác thịt, hội thánh xác thịt, là Lót và nhóm của ông. Họ đã có một Billy Graham hiện đại đi xuống đó, và—và vân vân, và một Oral Roberts và họ, gọi họ ra. Họ đã làm một phép lạ, như vậy, để đánh mù. Họ đã rao giảng Phúc âm.

³⁶² Và đó là những người Sô-đôm. Luôn luôn có ba nhóm người. Những người Sô-đôm, anh em thấy những gì họ đã làm.

³⁶³ Nhưng người được chọn, ngũ tuần, cái gọi là, đó là Áp-ra-ham, mà đã ra khỏi xứ Ê-díp-tô rồi, ra khỏi Sô-đôm rồi, đang cư ngụ trong các xứ, trong các xứ nghèo nàn. Thấy họ có loại Sứ điệp gì không?

³⁶⁴ Bây giờ hãy xem, ngày nay, đã từng có lúc khi nào? Hãy nói cho tôi biết khi nào đã từng đi ra khỏi Sô-đôm.

³⁶⁵ Hãy nhớ, đó là Áp-ra-ham, A-b-e-r-h-a-m, hay Á-p-r-a-h-a-m, đúng hơn.

³⁶⁶ Khi nào đã từng có một sứ giả đã từng đi đến các giáo hội giáo phái địa phương với một người đàn ông tận cùng tên của mình là h-a-m không, G-r-a-h-a-m?

367 Còn với nhóm ngũ tuần thì sao? Nó chưa bao giờ được biết đến trong lịch sử. Tôi vừa mới điếm qua nó, kiểm tra những cái tên.

Anh em nói, “Những cái tên không có ý nghĩa gì cả.”

368 Tại sao Sau-lơ đổi tên thành Phao-lô? Tại sao Si-môn đổi thành Phi-e-rơ? Tại sao Gia-cốp đổi thành Y-sơ-ra-ên? Chắc chắn, là có.

369 Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Đừng bỏ qua điều mà Đức Chúa Trời đang cố gắng ban cho anh em. Bây giờ hãy cầu nguyện. Nói, “Lạy Chúa Jê-sus, xin thương xót.”

370 Nếu tôi không nhầm, trong khi các bạn cúi đầu, tôi đang nhìn qua đây. Tôi nghĩ đó là Chị Carl Williams đang ngồi bên phải tôi ở đây. Đúng thế không, Bà Williams? Tôi...Ở trên đây, Chị Carl Williams? Trông giống như chị ấy đang ngồi ở đó bên phải tôi. Tôi đã không chắc chắn. Tôi đã làm cho nó rõ ràng chưa? Tôi đoán nó không phải.

Tôi đang cố gắng gặp người nào đó mà tôi biết.

371 Nhìn quanh, tôi thấy Anh và Chị Dauch đang ngồi ở đây, nhưng họ đến từ nhà thờ.

372 Có phải Bà Outlaw ở trên đây bên trái tôi không? Đó là người mà tôi nghĩ tất cả các bạn đều biết, đang đứng ở đó. Bà Outlaw, tôi biết bà. Bà là người mà tôi biết. Tôi muốn hỏi bà đôi điều. Bà nhìn thẳng vào tôi. Bà tin tôi là đầy tớ của Đức Chúa Trời không? Bà có tin rằng những điều này tôi dạy là Lẽ thật không? Bây giờ, Bà Outlaw, tôi đã không nói chuyện với bà như tôi biết, trong hơn một năm, kể từ khi tôi ở đây trước đây. Không, tôi tin rằng tôi đã vẫy tay với bà, ngày nọ, trong nhà hàng.

373 Hãy nhìn tôi đây. Nhưng bà có một gánh nặng trong lòng, không quá nhiều cho chính mình, nhưng cho người nào khác. Đó là một phụ nữ trẻ. Đó là con dâu của bà. Bà có tin rằng Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết chuyện gì xảy ra với cô con dâu đó không? Cô ấy hầu như bị bệnh viêm xoang, và cô ấy cũng bị căng thẳng, thực sự, rất lo lắng. Được rồi. Đừng—đừng lo lắng. Nó sẽ rời khỏi cô ấy. Bà đã cảm thấy điều đó ngay lúc đó, đang ngồi ở đây. Vâng. Nó sẽ rời khỏi cô ấy.

374 Chỉ có đức tin. Các bạn tin không? [Hội chúng nói, “A-men.”]

375 Đây là một phụ nữ đang ngồi ngay trước mặt tôi ở đây, hoàn toàn xa lạ. Nhưng các bạn không thể nhìn thấy Ánh sáng đó đang ở trên cô ấy sao? Cô ấy đang đau khổ với sự yếu đuối trong cơ thể mình. Cô ấy, cô ấy không đến từ đây. Cô ấy đến từ California. Tôi hoàn toàn xa lạ với người phụ nữ, nhưng cô ấy biết tôi đang nói với cô ấy bây giờ. Anh em thấy Ánh Sáng đó đang ở trên cô ấy không? Tôi...Tôi không biết cô ấy, chưa bao giờ nhìn thấy cô ấy. Nhưng tên bà là Bà Elliott. Nếu chị tin hết lòng, chị hãy về nhà, được lành. Chị tin điều đó không? Được rồi. Bây giờ, nếu tôi là người lạ và mọi thứ, cũng hãy vẫy tay, như *thế*. Thấy không? Hãy giơ tay lên, và tin hết lòng, xem thử điều đó có ổn không. Hãy có đức tin.

376 Đây là một phụ nữ đang ngồi ngay trước mặt chị ấy, ngay bên cạnh, phải là chồng chị. Chị ấy cũng đang ngồi ở đó, và chị ấy có vấn đề với cơ bắp của mình. Chúng có những cơn co thắt trong đó. Đúng thế. Vâng, thưa bà. Bà Darwich, nếu bà tin hết lòng! Bà tin không? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Thế đấy. Tôi không biết chị, chưa bao giờ biết tên chị hay không biết gì về điều đó, nhưng đó là thật. Phải không? Và chị đang ngồi đó, nói, “Lạy Chúa, xin điều ấy xảy ra cho con.” Thấy không? Nếu điều đó đúng, hãy vẫy tay qua lại, như thế *này*. Hãy vẫy tay nếu điều đó đúng. Được rồi.

377 Thế đấy. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy chị ấy trong đời. Cha trên Trời biết những điều đó là đúng. Đúng vậy. Đó là gì? Đó là Chúa Jêsus Christ. Nó đang làm gì? Đó chính xác là những gì Ngài đã phán nó sẽ làm trong những ngày sau rốt.

378 Bây giờ, nếu điều đó đúng, và Đức Chúa Trời đang thực hiện nó, tỏ cho thấy rằng nó đúng, thì Lời tôi đang giảng là đúng, bởi vì đó là cùng một Đức Chúa Trời đang giữ Lời Ngài. Hãy tin vào Chúa.

379 Hãy quay bỏ những cách hăm hãm của anh em. Hãy tránh xa những điều này đang lôi kéo anh em ra, giống như Hollywood, những điều này đang kéo anh em giống như những giáo hội còn lại. Hãy trở về với Đức Chúa Trời, và có được một sự tuyệt đối mà sẽ giữ neo của lòng anh em.

³⁸⁰ Bao nhiêu người muốn có kinh nghiệm đó với Đấng Christ? Hãy đứng lên trên đôi chân của bạn ngay tại đây trong sự Hiện diện của Ngài, nơi mà bạn biết Ngài ở đây. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Bây giờ, điều đó tốt. Bây giờ, điều đó thật tuyệt vời. Ồ, chao ôi! Tôi không biết nói gì.

³⁸¹ Nếu như mỗi người trong các bạn ở đây sẽ chấp nhận Sứ điệp đó, rằng Chúa Jêsus Christ ở ngay đây với chúng ta! “Còn ít lâu và thế gian, những kẻ không tin, sẽ không thấy Ta nữa. Tuy nhiên, các người sẽ thấy Ta. Ta sẽ ở với các người, thậm chí ở trong các người. Các công việc Ta làm các người cũng sẽ làm.” “Đức Chúa Jêsus Christ qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Đúng thế không? Ồ, anh em thấy Ngài đang làm việc, chính xác những gì Ngài đã hứa.

³⁸² Bây giờ, Ngài ở đây. Điều duy nhất anh em phải làm, là chỉ dừng...Chỉ cần đầu phục và nói, “Lạy Chúa Jêsus, bây giờ con có mục đích trong lòng con, từ giờ này trở đi, con là của Ngài, và Ngài là của con. Và con muốn có trải nghiệm này trong lòng con, rằng con có thể nói Lời Ngài, Lời Ngài sẽ sống. Và những gì con cầu xin, con tin nó sẽ được thực hiện.” Bạn có muốn điều đó không?

³⁸³ Thế thì chúng ta hãy giơ tay lên với Đức Chúa Trời và cầu nguyện, mỗi người trong chúng ta bây giờ, mọi người. Và rồi tôi muốn anh chị em giơ một tay lên, và đặt tay lên người nào đó bên cạnh anh chị em. Đúng. Đúng vậy.

Những Thương Gia, xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh em, ở cùng anh em! 🙏

63-0127 Một Sự Tuyệt Đối
Quán Trọ Ramada
Phoenix, Arizona Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org